

**10/10/06
Geluk
op de HR**

RUTGER

Irritant of onnozel?

**HR lonkt naar Inholland
en Erasmus**

Lars Broekzitter (18) Eerstejaars PABO

d'r bij KLUSSEN

Waar werk je?

Ik heb verschillende banen. Ik werk bij een boer. Daar pluk ik onder andere appels en breng ik kisten weg. Ik werk ook als vakkenvuller. Verder werk ik als elektricien bij mijn vader. Daar leg ik bedradingen en zo aan.

Hoelang doe je dit werk al?

Ik werk al bijna vijf jaar bij de boer.

Hoe bevalt je werk?

Ik vind al mijn banen leuk. Als ik moet kiezen, vind ik het bij de boer het leukst. Ik heb daar veel vrijheid. Hij laat me heel zelfstandig werken en ik mag alle taken doen die er zijn.

Hoeveel uur per week?

Op zaterdag werk ik acht uur bij de boer. Vakkenvullen doe ik twee uur per week. En op zondag werk ik nog acht uur bij mijn vader. In totaal dus achttien uur.

Wat verdien je?

Bij de boer en mijn vader vijf euro per uur en bij de supermarkt drie. Verder ontvang ik studie-financiering, daar betaal ik mijn studie van.

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en je toekomstige carrière?

Geen idee. Misschien kan ik mijn ervaring bij de boer gebruiken tijdens een biologieles.

Waar geef je het geld aan uit?

Aan allerlei dingen die ik leuk vind. Ik spaarde eerst voor een scooter, maar dat doe ik nu niet meer. Ik spaar nu voor een auto.

Kun je ervan rondkomen?

Makkelijk. Ik woon namelijk nog thuis.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet hbo-salaris hebt?

Een auto, als ik die tegen die tijd nog niet bij elkaar gespaard heb.

MG

MG

Welles-nietes

klacht van

drie studenten accountancy

tegen

voorzitter examencommissie cluster financieel management

uitspraak college van beroep

ONGEGROND

Geen fraude, wel gezakt

Drie studenten accountancy hebben deelgenomen aan twee tentamens. Na een eerste correctie is er bij beide tentamens een vermoeden van fraude ontstaan. De tentamens gaan met het opschrift 'onderzoek wegens fraude' naar een tweede, externe corrector. Na onderzoek door de opleiding blijkt er uiteindelijk geen sprake te zijn van fraude. Desalniettemin hebben de studenten de tentamens niet gehaald. Ze willen dat hun antwoorden voor een derde maal nagekeken worden, ditmaal door een corrector die niets weet van de eerder vermoede fraude. De studenten hebben de tentamens ingezien en menen bovendien dat bepaalde fout gerekende antwoorden wel overeenkomen met de antwoorden die het normeringsmodel geeft. De examencommissie geeft aan dat de studenten na de inzage een opmerkingenformulier ingevuld hebben. De examencommissie heeft de tentamens hierna nogmaals bekeken en geen aanleiding gevonden om het cijfer te herzien. De studenten hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de conclusies met de corrector door te nemen. Eén van beide tentamens is overigens met behulp van een landelijk normeringsmodel beoordeeld. Het vermoeden van fraude is pas geuit nadat de eerste corrector alle tentamens beoordeeld had. De tentamens zijn correct beoordeeld, vindt de examencommissie dan ook en het is niet nodig om een derde corrector naar het werk te laten kijken. Het college van beroep is het hiermee eens en stelt dat de tentamens driemaal bekeken zijn. Door de eerste corrector, die niet op de hoogte was van eventuele fraude, door een tweede externe corrector en na de inzage nogmaals door de examencommissie. Het college van beroep acht het dan ook niet noodzakelijk of wenselijk om een derde corrector naar de tentamens te laten kijken.

De examencommissie geeft aan dat de studenten na de inzage een opmerkingenformulier ingevuld hebben. De examencommissie heeft de tentamens hierna nogmaals bekeken en geen aanleiding gevonden om het cijfer te herzien. De studenten hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de conclusies met de corrector door te nemen. Eén van beide tentamens is overigens met behulp van een landelijk normeringsmodel beoordeeld. Het vermoeden van fraude is pas geuit nadat de eerste corrector alle tentamens beoordeeld had. De tentamens zijn correct beoordeeld, vindt de examencommissie dan ook en het is niet nodig om een derde corrector naar het werk te laten kijken. Het college van beroep is het hiermee eens en stelt dat de tentamens driemaal bekeken zijn. Door de eerste corrector, die niet op de hoogte was van eventuele fraude, door een tweede externe corrector en na de inzage nogmaals door de examencommissie. Het college van beroep acht het dan ook niet noodzakelijk of wenselijk om een derde corrector naar de tentamens te laten kijken.

Wiebenjijdan?

Derdejaars lerarenopleiding Nederlands

DIANA VAN DER PLUIJM (27)

Diana van der Pluijm (27) woont samen met haar vriend, een rattenfamilie (zeven stuks) en vier katten. Naast het bijhouden van haar eigen website, is gamen één van haar grootste hobby's. Tussen de tienerjongens, met wie ze online gamet, voelt ze zich soms net een moederkloek.

Foto: Levien Willemse

Laatst ontvangen sms'je

Was van een medestudente.

Ze schreef dat ze lekker gegeten had en ging slapen.

Trots op...

Mijn website. Die ben ik ongeveer anderhalf jaar geleden gestart. Er staan onder andere verhalen en gedichten op. Verder vind je daar mijn hobby's en de huisdieren. We hebben zeven ratten en vier katten. De ratten zijn allemaal familie van elkaar. Ik bezoek ook rattendagen. Daar worden ze bekeken en gekeurd. Het zijn erg leuke dieren die veel aandacht willen.

Hekel aan...

Agressie in het verkeer. Men heeft altijd maar haast en het lijkt wel alsof het steeds erger wordt.

Vijf jaar geleden...

Werkte ik bij het Havenbedrijf Rotterdam als helpdeskmedewerker. Daar heb ik ook mijn vriend leren kennen.

Dagje ruilen met...

President Bush. Ik vraag me af wat hij nou de hele dag doet. Bovendien zou ik die dag veel van zijn besluiten terugdraaien.

In het weekend...

Besteed ik tijd aan mijn hobby's, onder andere gamen. Ik speel vooral de online game World of Warcraft met mensen uit heel Europa. Er zijn weinig vrouwen die gamen. Meestal zijn het jongens van een jaar of zestien. Ze stellen me regelmatig vragen over school, omdat ze weten dat ik een lerares in opleiding ben.

Geleerd op de HR... Hoe het ook alweer is om met klasgenoten om te gaan en je in een groep te gedragen. Na het vwo heb ik verschillende banen gehad. Ik realiseerde me na een paar jaar dat ik graag iets met Nederlands wilde doen. Het leek me bovendien leuk om voor de klas te staan. Ik zag de beslissing om te gaan studeren echt als een kans en ik ga er helemaal voor.

Boek... Een serie van drie boeken. *The Night's Dawn Trilogy* van Peter F. Hamilton. Hij schrijft heel gedetailleerd maar toch is het allemaal makkelijk te onthouden.

Film... Weer een trilogie: de drie Matrix-films.

Cd... Greatest hits II van Queen. Die vind ik beter dan het eerste deel.

Verslaving... Chocola! En bezig zijn met mijn website.

Ooit... Ben ik een beroemd schrijfster. Ik doe mee aan schrijfwedstrijden. Mijn verhalen vallen in het genre science fiction of fantasy. Verder wissel ik online verhalen met anderen uit ter bespreking. Ik ben zelf een keer jurylid van een schrijfwedstrijd geweest. Ik moest toen ruim honderd verhalen lezen.

MG

Verhalen van Diana zijn te lezen op haar website: www.schrijfsels.tk

HELFT afgestudeerden vindt hbo TE LICHT

Afgestudeerde hbo'ers kwamen vorig jaar makkelijker aan passend werk. Hun opleiding bereidt hen voldoende voor op de arbeidsmarkt, maar is volgens velen te makkelijk.

Dat blijkt uit de HBO-Monitor 2005, een enquête onder hbo'ers die in het studiejaar 2003/2004 zijn afgestudeerd. Eind 2005 had 95,4 procent van hen een passende functie gevonden. Daarmee is het werkloosheidspercentage gedaald van 5,4 naar 4,6 procent.

Volgens het Maastrichtse Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA) is dit te danken aan de aantrekkende conjunctuur. De sterkste groei van de werkgelegenheid vond plaats in de sectoren economie, gezondheidszorg en techniek. Bij de afgestudeerden van leraren- en pedagogiekopleidingen steeg het aandeel werklozen van vier naar vijf procent en bij de kunstenaars van twaalf naar achttien procent. Op de vraag of de afgestudeerden zich, terugblikkend, voldoende voorbereid achten op de arbeidsmarkt gaf 84 procent een positief antwoord. Maar over de diepgang van de opleiding is bijna de helft minder te spreken. In het pedagogisch onderwijs is de ontevredenheid op dit punt het grootst (56 procent) en onder

afgestudeerden in de zorg het kleinst (45 procent). Bijna de helft van de havisten onder de geënuqueterden geeft bovendien aan dat hun opleiding best wat zwaarder had gekund. Ook hier geldt dat vooral leraren en pedagogen hun opleiding achteraf te makkelijk vonden (54 procent). Opleidingen in de gezondheidszorg worden het vaakst moeilijk gevonden. Daar is maar eenderde van de afgestudeerden op dit punt ontevreden. Toch zou de overgrote meerderheid van de afgestudeerden (achtzig procent) achteraf gezien opnieuw voor dezelfde hbo-opleiding kiezen.

HOP/HC

ISLAMITISCHE ATTRIBUTEN MOETEN STILTERUIMTE UIT

De poster van Mekka, Arabische teksten en de gebedskleedjes in de stilleruimte op locatie Museumpark moeten daar weg. Een christelijk gebedsgroepje dat zo'n twee jaar van de ruimte gebruikmaakt, heeft de aanwezigheid van de religieuze attributen enige tijd geleden bij de school aangekaart. Thirsa Borsje:

'Volgens ons is het een neutrale gebedsruimte. De hogeschool zou kijken of de spullen weggehaald kunnen worden maar de gesprekken daarover zijn gestaakt.' Ingrid Brouwers, hoofd interne dienst Museumpark, vertelt dat eraan wordt gewerkt om de ruimte weer neutraal te maken. Maar dat kost tijd. 'Het ligt best gevoelig', zegt ze naar aanleiding van gesprekken met enkele islamitische gebruikers. 'Bovendien is het niet netjes om de spullen die van iemand zijn, zomaar weg te halen.' Twee moslima's die van de ruimte gebruikmaken, hebben begrip voor het weghalen van de spullen. We kunnen ze na gebruik opbergen, menen beiden. Fatima Talib: 'Als mensen zich eraan storen, dienen wij daar respect voor op te brengen. Ik heb er helemaal geen probleem mee zolang we maar gebruik kunnen blijven maken van de stilleruimte.' De ruimte werd in 2001 geopend toen een groepje moslimstudenten zich daar hard voor maakte en staat – werd toen gezegd – ook

open voor mensen van andere gezindten. 'Iedereen is er welkom', aldus initiatiefnemer Ismael Chaara destijds. Zo gebruikte een docent de ruimte bijvoorbeeld voor yogameditatie, aldus Chaara.

JvN

HR scoort 6,76 **Grote verschillen** in waardering voor hogescholen

De tevredenheid van studenten verschilt sterk per hogeschool. De Christelijke Hogeschool Ede krijgt de meeste lof van zijn studenten. De grote hogescholen kunnen nauwelijks aanklappen.

Dat blijkt uit de resultaten van de vorige maand verschenen database Studie Keuze Informatie 2006. Daarin zijn de oordelen verzameld van 45 duizend studenten die tussen 2004 en 2006 zijn ondervraagd door het onderzoekscentrum Choice. De cijfers vormen de basis voor onder meer de website studiekeuze123.nl en de Keuzegids Hoger Onderwijs, die in oktober verschijnt.

Op het rapport van de Christelijke Hogeschool Ede staat een 7,24. Dat is hoog, ook in vergelijking met andere middelgrote hbo-instellingen. De NHTV in Breda krijgt een kwart punt minder en staat tweede. Onder de grote hogescholen (of vestigingen daarvan) is een brede kopgroep. Daarin bevinden zich Windesheim, de HAN (Arnhem), Hogeschool Zuyd (Sittard en Heerlen), Avans Hogeschool (Den Bosch), Hogeschool Zeeland, de Haagse Hogeschool en de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden. Die scores allemaal tussen de 6,82 en 6,91, wat een verwaarloosbaar verschil is. De Hogeschool Rotterdam krijgt een beoordeling van 6,76.

HOP/BB

foto: Levien Willemse

Keuzevrijheid, ammehoela

Ik las pas geleden in een kleurrijke brochure van de hogeschool iets over de keuzevrijheid van studenten. Ik ben snel gaan zitten. Mijn broek zakte ervan af. Keuzevrijheid voor studenten, wat een onzin. Studenten hebben weinig tot niets te kiezen. Ja, voor de opleiding hebben ze zelf gekozen. Misschien niet eens doordacht. Maar eenmaal binnen bleek er toch nog maar weinig te kiezen. Ze konden kiezen tussen de trap of de lift. Voor een tafeltje op de achterste rij. Maar al snel bleek dat ze aan de goden overgeleverd waren. Ze kregen een rooster, een studiegids, een boekenlijst en een docent toegewezen. Ze werden in een groep geplaatst die ze zelf niet hadden uitgekozen. Het leven van studenten wordt voor een groot deel bepaald door de opleiding en haar docenten. Studieloopbaanbegeleiding is dan ook een farce, niet meer dan een persoonlijk gesprekje met de individuele student. Het gaat niet over fundamentele keuzes in een studieloopbaan. Want wat valt er voor een student te kiezen? Een paar differentiaties, een scriptieonderwerp, een presentatievorm? Maar dan houdt het echt op. Stageplekken zijn niet uit te kiezen. De meeste studenten zijn al blij als ze een stageplek hebben. Op die stageplek hebben ze niet de luxe de beste begeleider te kiezen. Ze moeten maar hopen op een betrokken begeleider die serieuze opdrachten geeft. Kortom, studenten zijn compleet afhankelijk van dat wat wordt aangeboden. Maak dat nou niet mooier dan het is. De enige invloed die studenten nog hebben, is of ze wel of niet de lessen volgen, wel of niet studieonderdelen afronden. Maar dat zijn niet precies de keuzes waar in die kleurrijke brochure op gedoeld wordt.

René van Kralingen is onderwijskundige en werkt als docent bij de lerarenopleiding van de Hogeschool Rotterdam. Onlangs verscheen zijn boek *Eerste hulp bij didactische ongelukken*. (l.j.van.kralingen@hro.nl)

René van Kralingen

Zonder kennis GEEN VAKMANSCHAP

Staat het onderwijs in Nederland nu wel of niet op instorten? Wel, zei Presley Bergen van vereniging Beter Onderwijs Nederland (BON) in de vorige aflevering van deze rubriek. Niet, antwoordt lector Jan Streumer van kenniskring Versterking Beroepsonderwijs. 'Dat kun je niet met droge ogen beweren.'

Docenten worden onderbetaald en gemarginaliseerd en moeten door het 'nieuwe leren' steeds meer functioneren als procesbegeleider. Het Nederlandse onderwijs staat aan de rand van de afgrond. Die boodschap verkondigde Presley Bergen van de vereniging Beter Onderwijs Nederland in het septembernummer van *Profielen*. Lector Jan Streumer van de kenniskring Versterking Beroepsonderwijs kan zich gedeeltelijk vinden in de kritiek van BON, maar 'ik vind de opvatting dat het Nederlandse onderwijs op instorten staat onzinnig. Dat kun je niet met droge ogen beweren. In internationaal vergelijkend onderzoek scoort Nederland al jaren goed tot zeer goed.' Streumer is het ermee eens dat docenten beter betaald en gewaardeerd moeten worden om het onderwijs weer aantrekkelijk te maken voor zowel tweede- als eerstegraders. Vooral universitair opgeleide docenten kiezen nu massaal voor het beter betalende bedrijfsleven. Streumer: 'Nieuwe functiewaarderingssystemen voor het beroepsonderwijs zijn meestal geen verbetering. Docenten zitten veel sneller aan hun plafond en het plafond is lager dan vroeger. Voorheen was het vrij normaal dat docenten doorgroeiden naar schaal twaalf, nu is de verwachting dat heel veel docenten in schaal tien of elf blijven steken. Dat wil zeggen dat ze niet meer dan 3500 euro bruto per maand verdienen in plaats van 4500 euro. Een teer punt is natuurlijk dat sommige bestuurders van hogescholen en roc's zichzelf ondertussen heel goed betalen.'

Te zwaard

Dergelijke gerechtvaardigde grieven staan volgens Streumer los van inhoudelijke vernieuwingen in het onderwijs die BON te vuur en te zwaard bestrijdt. Streumer staat niet onwelwillend tegenover het nieuwe leren, maar vindt dat scholen voorzichtig met veranderingen moeten omgaan. 'De effectiviteit van het nieuwe leren is niet aangetoond; alleen van het sociaal leren blijkt uit onderzoek dat het betere resultaten geeft dan individueel leren. Dat betekent niet dat we voortaan altijd samen moeten leren, want sommige dingen leer je nu eenmaal beter alleen dan in een groepje. Het gaat steeds om: in welke situatie

pas je het toe, hoe pas je het toe en wat is de juiste dosering.' Streumer is ook beducht voor scholen die in één keer het roer omgooien 'zonder zich te realiseren wat het concept nieuw leren precies inhoudt. Sommige schoolbesturen zeggen: "Wat we gedaan hebben deugt niet, we houden daar onmiddellijk mee op en gaan iets heel anders doen: nieuw leren! We geven geen klassikaal onderwijs meer, kennis wordt onbelangrijk, het moet alleen nog maar praktijkgericht zijn, vakken doen er niet meer toe." Dan kan ik me voorstellen dat docenten gaan steigeren. Kennis is een heel belangrijk bestanddeel van het onderwijs, ook in het beroepsonderwijs. Zonder kennis geen vakmanschap. Maar je kunt ook niet zeggen: we moeten klassikaal les blijven geven of dat juist nooit meer doen. Het is belangrijk om variatie aan te brengen in leer- en instructieprocessen.' Hoe denkt Streumer over de manier waarop de Hogeschool Rotterdam onderwijsvernieuwing in de praktijk brengt? 'Ik vind het goed dat de hogeschool zowel kennis als praktijkleren en studentgericht leren als uitgangspunt heeft genomen voor het Rotterdams Onderwijsmodel. Lastig is wel om de kennislijn te integreren met de praktijklijn. Vanuit de taken en verantwoordelijkheden van de toekomstige beroepspraktijk moet je die kennis afleiden die nodig is om je als beginnend beroepsbeoefenaar staande te houden en op termijn echt bekwaam te worden. De rode draad in het curriculum is dan ook de beroepspraktijk. Geen sinecure en sommige clusters hebben daar mijns inziens moeite mee. De kennislijn wordt vaak aangestuurd vanuit bestaande disciplines. Een fysiotherapiestudent krijgt dan anatomie, zonder dat duidelijk is dat bepaalde delen uit het kennisbestand anatomie samenhangen met lage rugklachten. Het zou omgekeerd moeten zijn: de student leert lage rugklachten behandelen en heeft daarvoor kennis en inzicht nodig uit de anatomie. Dan is kennis functioneel en het leerproces motiverend. Ik zie dat hier in veel clusters aan wordt gewerkt. Maar het kost tijd.'

Volgend nummer: Het veelbesproken bèta-tekort bestaat niet.

HS

IRRITANT OF ONNOZEL

Programmamaker Rutger Castricum

Interview

Auteur: Jos van Nierop Foto's: Levien Willems

Rutger leert stappen was zijn eerste programma waarin hij zelf figureert. Op TV Rijnmond werd het meteen een hit en via internet reikte het succes zelfs tot in België. Voor Castricum (27) is het pas het begin. Over een paar jaar hoopt hij net zulke shows te maken als Paul de Leeuw.

Wat verklaart het succes van Rutger leert stappen?

'Het heeft met de eenvoud van het concept te maken: steeds iemand ophalen, mee uitgaan en thuisbrengen. Daarnaast gaat het iedere keer om een wereld die je niet goed kent. Ook denk ik dat mijn brutale, nog weleens schofterige en onnozele aanpak aanspreekt bij jongeren. Dat onnozele is overigens een rol, een vorm van humor. Brutaal ben ik wel van mezelf. En dat levert spannende televisie op; we hebben al genoeg beleefde mensen op tv.'

Op je site lees ik een reactie van een vrouw van een jaar of veertig die graag met je wil stappen. Volgens mij heb je aan aandacht van vrouwen geen gebrek.

'Dat klopt wel. Je merkt het heel duidelijk, vooral in het uitgaansleven, en dat komt door de tv. Er wordt veel gedaan om mijn aandacht te trekken, om me heen hangen en dergelijke. Uiteraard heb ik daar absoluut geen moeite mee, haha, alleen is het soms wat gênant als mijn vriendin ernaast staat. Natuurlijk gedraag ik me ALTIJD keurig!'

Je zou met Rutger leert stappen graag landelijk gaan, las ik ergens.

'Mijn ambitie is om landelijk televisie te maken, ooit. Maar bij TV Rijnmond bevat het ontzettend goed en ik krijg er verschrikkelijk veel ruimte waardoor ik mezelf goed kan ontwikkelen. En daarom heb ik absoluut geen haast. Maar als de mogelijkheid zich aandient, zeg ik geen nee. Ik werk nu overigens al mee aan *Op en top Nederland* van Teleac, een programma bedoeld voor senioren. Elke keer portretteren we een provincie. Ik ben daar een rebelachtige *sidekick* en zo kan ik dat brutale van mij erin houden.'

Ben je trots op Rutger leert stappen?

'Als je het programma bekijkt, ben ik zelf ontzettend tevreden over de uitzending met de gehandicapten. Dat was ook het moeilijkst omdat ik steeds een grens opzoek. Als ik die stijl voor de gehandicapten zou veranderen, zou ik hen tekort doen; het zijn ook normale mensen. Ik wilde hier en daar dus toch wat grof en brutaal zijn, maar ik wilde ze ook in hun waarde laten. Ik denk dat ik die balans goed heb gevonden. Ik lach mét ze en niet achter hun rug om.'

Volgen er meer van zulke programma's?

'Ik maak nu een programma over subreligies. Ook hier ga ik een kijkje nemen in een wereld die je niet zo goed kent. Het gaat iets meer de diepte in dan *Rutger leert stappen*, maar ik kan wel mijn eigen stijl vasthouden. Het is heel interessant, al heb ik zelf niet veel met geloof. Je hebt het over hoe en waarom mensen leven. Neem de rituelen en gebruiken van de sikhs. Die staan elke dag om vier uur 's ochtends op en gaan dan anderhalf uur mediteren. Daarna gaan ze een broodje eten en aan het werk.'

In 2002 liep je stage bij De achtste dag. Op de website van dat programma zeg je dat je Henny Huisman wilt opvolgen. Wil je dat nog steeds?

'Dat moet een grap zijn geweest. Ik denk dat ik dat schreef omdat ie toen net was afgeserveerd. Paul de Leeuw is wel een heel groot voorbeeld voor me. Hij heeft ook dat controversiële, confronterende en tegelijkertijd gevoelige. Een sterke interviewer vind ik hem niet echt. Of ik over tien jaar zulke shows doe? Ja, dat is wel iets wat ik graag zou willen.'

Nog even over dat stappen. Hoe ziet je ideale uitgaansavond eruit?

'Het is vaak kroegenwerk, waarbij ik begin in Zin en dan later op de avond de dancecultuur in ga. Off Corso en Now&Wow bijvoorbeeld. Ik vind het ook weleens leuk in Cinema en in een nieuwe tent bij de Oude Haven: Riva. Maar stappen doe ik ook buiten Rotterdam. Ik heb nog een vriendengroep vanaf de middelbare school, toen ik in Voorschoten woonde en in Wassenaar op school zat. Die vrienden zijn allemaal een beetje uitgewaaid. Dus zit ik ook vaak in Amsterdam, Delft of Utrecht.'

Stappen in Rotterdam, is dat nog wel veilig?

'Het ligt er heel erg aan waar je komt. Ik zou persoonlijk het Stadhuisplein mijden. Dat heeft met veiligheid te maken, maar buiten dat hou ik er ook niet van. Het is schreeuwerig en een beetje Skihut-achtig. Het zijn plekken waar echt ongelofelijk veel gedronken wordt.'

Je woont hier 'pas' drieënhalf jaar. Hoe ervaar je Rotterdam?

'Ik vind het een ontzettend fijne stad en ik zou hier niet graag weg willen. Maar ik ben ook niet snel gebonden en kan me voorstellen dat ik – mocht ik meer werk krijgen in Hilversum – richting Amsterdam ga. Wat ik vooral fijn vind aan Rotterdam is dat het hier vrij individualistisch is. Iedereen zoekt z'n eigen groepje op en gaat daarmee uit. Als je in Amsterdam in een kroeg staat, ben je heel gauw met z'n allen in de kroeg. Zin is bijvoorbeeld een plek waar ik (als steeds bekender wordende Rotterdammer – red.) vrijwel met rust gelaten word.'

Tot slot: Heb je dit vak vooral op school of in de praktijk geleerd?

'Ik heb journalistiek aan Windesheim gestudeerd en ik denk dat de basis zeker daar ligt, hoewel ik er toen nooit zo over dacht. Toch heb ik over interviewen veel op school geleerd. Maar het blijft zo, net als bij autolessen, dat je het pas echt leert als je daadwerkelijk aan de bak moet. Ook moet je iets extra's hebben, een eigen stijl. Ik wil dat een programma spraakmakend is. En als veertig procent van de kijkers het dan tenenkrommend vindt en mij maar een irritant mannetje, vind ik dat niet erg.'

‘Ik wil objecten maken die de kwaliteit hebben om een drager van herinneringen te worden’

foto: Ronald van den Heerik

In elk nummer van Profielen een interview met een kopstuk uit een werkveld waarvoor de HR opleidt. Dit keer: ontwerper Richard Hutten.

ONTWERPER RICHARD HUTTEN

‘Dictatuur is in design te verkiezen boven democratie’

Richard Hutten is momenteel één van de meest succesvolle internationale ontwerpers. Hij maakt functionele gebruiksvoorwerpen onder het motto *no sign of design* en zijn meubels zijn gewild van de VS tot Japan. Huttens thuisbasis is Rotterdam.

Grondleggers

‘In 1985 startte ik met mijn opleiding aan de Design Academy Eindhoven, in de tijd dat het beroep van ontwerper nog niet sexy was. Je kan het je nu bijna niet meer voorstellen, maar mensen stonden er toen helemaal niet bij stil door wie bijvoorbeeld hun zonnebril was ontworpen. Ik had een heel goeie generatie mensen om me heen. Veel van hen zijn nu internationaal doorgebroken, zoals Hella Jongerius en Jurgen Bey, we stookten elkaar flink op. Het was een dynamische, energieke periode, je was er vierentwintig uur per dag mee bezig. Het is nu makkelijker voor beginnende ontwerpers dan twintig jaar geleden. Veel meer mensen staan open voor design, zijn er bekend mee. We hebben als grondleggers paden geëffend en Dutch design is inmiddels wereldwijd een soort merknaam geworden, in het buitenland zien ze het echt als een *brand*. Het helpt de volgende generatie zeker om aan de bak te komen.’

Droog Design

‘Dankzij Droog Design kreeg ik een internationaal podium. Het is de belangrijkste designbeweging van de jaren negentig geweest. We hebben in Nederland in het begin van de vorige eeuw De Stijl gehad (met onder andere Rietveld en Mondriaan – red.), vervolgens een hele periode niets en toen kwam Droog Design. Wij deden revolutionaire, vernieuwende dingen. Er was een economische recessie, banen lagen niet voor het oprapen. Hierdoor ontstond een groep ontwerpers die geen aansluiting had bij de industrie, maar wel ideeën had die men wilde maken, en dus werden ontwerpers opeens autonome kunstenaars. Gijs Bakker en Renny Ramakers (oprichters Droog Design) zagen al die ontwerpers bezig en herkendend hun gemeenschappelijke mentaliteit. Ze wilden een platform bieden om dat aan de wereld te laten zien. Het sloeg in als een bom, de hele wereldpers kwam op ons af. Het was een soort tamtam tijdens de beurs van Milaan in 1993 en hoe verder de week vorderde, hoe drukker het werd. In die jaren waren er weinig ontwerpers met een presentatie in de stad en buiten de beurs in Milaan. Tegenwoordig stapt elke ontwerper met zijn stoel in de auto om daar bij te zijn.’

Rotterdam

‘Tijdens mijn studie heb ik in San Francisco stage gelopen. Dat is een échte stad en ik wou graag in een stad wonen. In Nederland heb je geen echte steden, maar Rotterdam komt het dichtst in de buurt. Toen dacht ik: Dan ga ik daar maar heen. Ik heb het na mijn afstuderen nog anderhalf jaar in Eindhoven uitgehouden en toen ben ik verhuisd.’

No sign of design

‘Design is een woord dat tegenwoordig te pas en te onpas gebruikt wordt. Alles is zogenaamd design. Maar het gaat niet alleen om de vorm, dat interesseerde mij twintig jaar geleden al niet en nu nog steeds niet. Ik maak geen kunst, ik ben ontwerper van gebruiksvoorwerpen. Mijn werk wordt wel verzameld door musea en verzamelaars, maar ik vind het belangrijker dat het een rol krijgt in het dagelijks leven. Er is qua interieur de afgelopen twintig jaar een hele omslag geweest in Nederland. Vroeger was alles donkerbruin en triest, nu veel lichter en luchtiger. Die tv-woonmagazine-metamorfozes zijn wel erg fout. Ik kan me niet voorstellen dat ik bij iemand binnenkom en zeg: “Doe alles maar weg, we gaan het helemaal anders doen.”

Ik ben trouwens weleens gevraagd om zo’n tv-metamorfose te doen. Maar helaas, vraag dat maar aan iemand anders. Ik kan niet op een zondagmiddag even een tekeningetje maken. Ik wil objecten maken die de kwaliteit hebben om een drager van herinneringen te worden. Duurzame producten die met mensen meegaan. Ik doe alleen dingen waar ik achter kan staan en mijn werk is heel herkenbaar, ik ben een *brand*. De toekomst ligt bij auteur-ontwerpers, die je terugziet in alles wat ze maken. Geen anonieme, inwisselbare producten maar herkenbaarheid die ergens voor staat.’

Azië

‘Het plan voor een Richard Hutten Design Academy in Seoul, Zuid-Korea, hangt aan een zijden draadje. De lokale overheid werkt niet mee en het is nogal een corrupt land, er moet met smeergeld gewerkt worden. Mijn lokale partner weigert daaraan mee te doen en de autoriteiten werken niet mee. Dus hebben we nu waarschijnlijk een miljoen uitgegeven om bij nul te beginnen. Dat is zwaar klote. Het originele idee is niet van mij, een bedrijf wilde in Zuid-Korea een design *shopping mall* beginnen en daarnaast een *design academy*. Ze zochten een internationaal beroemde ontwerper om die school van inhoud te voorzien. Koreanen *benchmarken* de Japanse cultuur heel erg en in Japan ben ik uitermate succesvol. Ik denk dat ze mij daarom hebben gevraagd. In vergelijking met Nederland is er

in Zuid-Korea veel meer industrie, zoals auto’s en elektronica. De Koreaanse bedrijven zitten nu op het breekpunt dat ook design belangrijk begint te worden, naast functionaliteit en prijs. In Aziatische landen zijn groepsprocessen veel belangrijker dan hier, dat is dodelijk voor de creativiteit. Creativiteit is per definitie individueel. Als je een groep van honderd mensen vraagt om een auto te maken die ze allemaal mooi vinden, dan krijg je een heel middelmatige auto. Dictatuur is in design echt te verkiezen boven democratie.’

De gebruiker centraal

‘Ik heb net een boek af, *Works in use*, daar ben ik twee jaar mee bezig geweest. Ik heb het boek ontworpen en de meeste fotografie zelf gedaan. Het geeft de visie van mij als ontwerper weer, ik ben er erg trots op. Het is een boek voor en door gebruikers. Ik had op mijn website een oproep geplaatst aan bezitters van mijn werk om een foto te maken van hoe ze de objecten in het leven van alledag gebruiken. Ook heb ik een aantal bekende dagelijkse gebruikers, zoals NAI-directeur Aaron Betsky en ontwerper Karl Lagerfeld, gevraagd op te schrijven hoe zij mijn werk in het gebruik ervaren. Ik had nog nooit eerder een boek gemaakt, maar dat is juist het leuke. Alles wat ik nog niet gedaan heb, wil ik heel graag onder handen nemen. Dat is voor mij de grootste uitdaging, dan kan ik dingen onderzoeken. Mijn ontwerpen ontstaan vanuit het menselijk handelen. Neem nou een mobiele telefoon, die ga ik waarschijnlijk binnenkort ontwerpen. Zo’n telefoon is een soort sieraad, bellen is bijzaak. Eerst komt sms’en, msn’en, spelletjes, muziek, noem maar op. Al die gebruiksmogelijkheden, daar gaat het om. Als het niet werkt, is het geen goed ding.’

SaS

OPROEP: Profielen zoekt interessante inspirators uit alle opleidingsrichtingen van de HR. Heeft u een goede suggestie, mail dan naar naar profielen@hro.nl.

foto: Leven Willense

De Annelotte’s van deze wereld

Daar sta je dan. Een middelmatige student, met middelmatige cijfers. Op de vraag of alles goed gaat op school, haal je steevast je schouders op. ‘Het gaat oké. Middelmatig eigenlijk.’ Al jaren strijd ik ervoor om de aller-allerbeste van de klas te worden. En al jaren kom ik niet verder dan een middelmatige beoordeling. En omdat ik hard *genoeg* werk, vervul ik nét niet het beeld van de perfecte student. Ik ben middelmatig, in tegenstelling tot de Annelotte’s van de wereld.

De strijd tegen de Annelotte’s begon al op de basisschool. Volgens haar rapport had Annelotte een ‘uitgebreide woordenschat’. Ik net niet. Op de middelbare vervulde zij de droom van iedere ouder. Ze deed aan topturnen, paardrijden, behaalde hoge cijfers en had ook nog eens de tijd om populair te zijn. Mij, daarentegen, lukte het niet eens om bij het middelmatige profiel economie&maatschappij mijn cijfers middelmatig te houden. En dus zakte ik af naar cultuur&maatschappij. Het pretpakket.

Na het behalen van mijn diploma was ik vervuld met vreugde. Ik zou eindelijk van Annelotte af zijn. Zij zou haar perfecte studie volgen, medicijnen of zo, en ik zou lekker creatief aan de slag gaan in een studie mode. Mijn strijdbijl kon worden begaven, zo dacht ik. Totdat ik te maken kreeg met de keiharde modewereld. De glimlach die in een grijs verandert zodra je niet aan verwachtingen voldoet. De telefoon die niet rinkelt als je niet hip genoeg bent. Met als gevolg: de gierende lachsalvo’s die uitblijven bij het maken van een grap. Maar dankzij Annelotte ben ik nu klaar voor de modewereld en realiseer ik me dat het eigenlijk lang zo erg niet is om als middelmatig te worden beschouwd. Zo voldoe je tenminste altijd aan de verwachting en kun je zo nu en dan een verpletterende indruk achterlaten.

Hasna el Maroudi is tweedejaars modevormgeving aan de Willem de Kooning Academie en columnist bij nrc.next.

Hasna el Maroudi

‘Het onderwijs heeft als taak de vonk over te brengen’

In oud-minister Pieter Winsemius had de HR voor de opening van het studiejaar een zeer inspirerende spreker uitgenodigd. Om succesvol te zijn moet je anders durven zijn en geïnspireerd, betoogde Winsemius kortweg. Collegevoorzitter Jasper Tuytel kon het daar in zijn praatje alleen maar mee eens zijn.

Eens in de zoveel tijd moet je je afvragen of je met de goeie dingen bezig bent, stelde Winsemius, die schilder Vincent van Gogh als voorbeeld nam. Ook hij begon met het naschilderen van kerkjes maar werkte zich toe naar iets eigens. Iets waarvoor hij werd uitgelachen. Winsemius: ‘Ook met een onderwijsmodel mag je afwijkend zijn; je bent groot als je dat durft te doen en toen ik Tuytel over het ROM hoorde praten, zag ik inspiratie.’ De hoogleraar aan de Universiteit van Tilburg vindt daarbij dat er moet worden toegewerkt naar

een kleinere schaal zodat je ‘de jeugd niet kwijtraakt’. Winsemius: ‘Daar moet je over praten, want dan krijg je onderwijs dat spannend wordt. Met ROM zitten jullie er dichtbij, dichter dan anderen.’ Tuytel vond daarbij dat de kaders van het ROM nodig zijn om de inspiratie mogelijk te maken. ‘Maar het gaat om het pragmatische, een zekere maatschappelijke betrokkenheid en om leren door te doen’, aldus de collegevoorzitter die in zijn toespraak de problematiek van een opgroeiend jong kind in een multicultureel, laag opgeleid Rotterdam aanhaalde. En om de achterstand in te halen moet je er vroeg bij zijn, de taal essentieel maken en de ouders erbij betrekken. Tuytel: ‘Daarom heb ik onderwijswethouder Leonard Geluk voorgesteld vijf basisscholen in te richten waar alles top is. De ict, taallessen voor ouders, opvoedingsonder-

steuning, sport etcetera. Dat zou ik graag willen en misschien kunnen we zoiets in Zuidwijk doen. Wij kunnen daar in elk geval wel minstens honderd studenten voor leveren. Van onder andere de PABO, facilitair management en pedagogiek. Want van zo’n project krijgen studenten inspiratie.’ Vooral het afwijkende is belangrijk, ook voor de student, stelde Winsemius, de man die onder andere het boek *Waar halen ze het vandaan?* schreef. Hierin vertellen BN’ers door wie en wanneer ze zijn geïnspireerd. Winsemius: ‘Een vast patroon is dat dat gebeurt als je tussen de zestien en 28 jaar bent, de fase dat je dus op de HR zit. Vaak heeft dat betrekking op een leraar en gaat het om de combinatie passie en praktijk. Het is dus de taak van het onderwijs die vonk over te brengen.’

‘Samenwerken met Inholland en EUR’

Jasper Tuytel had tijdens de jaaropening tijd tekort om alles te vertellen wat hij kwijt wilde. Zo wil hij graag nauwer samenwerken met Hogeschool Inholland. ‘Zij willen de concurrentie zoeken maar ik vind het te gek

dat er daar mensen uit moeten en bij ons mensen erbij.’ Ook staat Tuytel open voor avances van de Erasmus Universiteit. ‘Met Erasmus MC hebben we goede contacten maar de universiteit treedt te geïsoleerd op.’ De toename van het studenten-aantal leidt tot een zoektocht naar personeel en extra aandacht om studenten vast te houden. Om die reden gaat de HR driehonderd peercoaches aantrekken, ouderejaarsstudenten die hun jongere collega’s begeleiden en daar ook voor worden betaald. Tuytel: ‘Ik heb liever dat ze dát doen dan dat ze gaan vakkenvullen bij de HEMA.’

Een andere doelgroep zijn de externen, zoals bedrijven en instellingen die stages hebben aan te bieden maar de HR nog onvoldoende weten te vinden. Om die reden is het CEB (Centrum Externe Betrekking) in het leven geroepen. Hiervoor wordt aan de Dijkzigtkant van locatie Museumpark een speciaal paviljoen gebouwd en is een apart telefoonnummer geïntroduceerd. 010-2414444 was al direct na de jaaropening bereikbaar, bleek na een telefoontje van *Profielen*.

JvN

STIFOBORPRIJS VOOR STUDERENDE MOEDERS

‘Het belangrijkste is de erkenning, dat is niet in geld uit te drukken’, aldus de trotse winnares van de Stifobor Studentenprijs Annemiek de Jong. Haar inzet voor studerende moeders oogstte veel lof bij de jaaropening. ‘Ik voel me net een filmster.’

De derdejaarsstudent maatschappelijk werk en dienstverlening (mwd) en moeder van twee dochters heeft vorig jaar een steunpunt voor studerende moeders opgericht binnen de HR omdat ze merkte dat deze groep tegen veel blokkades aanloopt. ‘Studerende moeders zijn eerder geneigd om af te haken dan andere studenten. Ze raken verstrikt in de lastige wet- en regelgeving of kunnen het niet

opbrengen doordat ze te weinig hulp krijgen. Zoals meneer Tuytel al zei tijdens de jaaropening: ‘Studenten binnenhalen is één, ze binnenhouden is twee.’ Ik wil de moeders graag advies geven en ervoor zorgen dat we elkaar kunnen helpen.’ Voorzitter van het college van bestuur Jasper Tuytel is bepaald gecharmeerd van Annemieks initiatieven. Hij sprak uit trots op haar te zijn.

Overdonderd

Door de invoering van de Wet Werk en Bijstand in 2004 is het erg lastig geworden om te studeren als je, zoals onder andere veel alleenstaande moeders, afhankelijk bent van een uitkering.

Veel van hen zijn verplicht om te voorzien in hun levensonderhoud en moeten dus gaan werken en hun studie verlaten. Het bestuur van de HR is op dit moment in samenwerking met Sociale Zaken bezig met een project om honderd mensen met behoud van uitkering een hbo-opleiding te laten volgen. Annemiek is zeer verheugd over deze ontwikkelingen. De mwd-studente is ook overdonderd door alle aandacht; haar emotionele speech tijdens de prijsuitreiking maakte op veel mensen indruk. ‘Ik heb een aantal voorbeelden aangehaald van moeders die ik ken die dolgraag willen studeren maar worden gekort op hun bijstand en gedwongen moeten stoppen, soms zelfs in hun derde jaar! Voor die meiden wil ik graag aandacht. Na afloop van de prijsuitreiking kwamen er allemaal mensen naar me toe die geïnteresseerd waren in sponsoring. De directeur van de facilitaire dienst Aad van der Wel wil graag praten over de oprichting van een fonds. Het zou geweldig zijn om financiële middelen te hebben om moeders te helpen of om meer te doen aan promotie.’ Het prijzengeld van 2750 euro zal vooral opgaan aan Annemieks eigen collegegeld.

SaS

DOMINO-EFFECT bij verhuizingen

Op de locatie Museumpark is er afgelopen zomer flink verbouwd en verhuisd, een operatie die begin deze maand werd afgerond.

Het toenemend aantal studenten gekoppeld aan de wens van het college van bestuur om een centrale transparante plek voor het centrum externe betrekkingen (CEB) te creëren, heeft facilitair manager Anton de Rouw het nodige puzzelwerk bezorgd. De mensen van het genoemde CEB krijgen een plek aan de metrozijde van het gebouw (de frontoffice) en op de plek waar De Rouw en de roosterdienst tot voor kort hun kantoor hadden. Enkele medewerkers van de uitdijende pabo zitten nu in het deel van de mediatheek waar de computers stonden. De Rouw verhuisde naar de eerste etage van de hoogbouw waarmee ruimte moest worden gevonden voor het Bureau Inschrijving en Trajectbegeleiding (BlnT); zij betrokken naar de opnieuw ingerichte tweede etage. Ook de negende etage (financiën en fadi) en de tiende (ict) ondergingen een gedaantewisseling. Bij het cluster p&s werd er een deel van het ruim opgezette bedrijfsbureau ‘ingepikt’ voor lesruimte en op de eerste etage van de laagbouw zijn twee computerlokalen omgevormd tot theorielokalen. Op deze etage is ook de cursusruimte gekomen die eerst op de tiende etage was gesitueerd. Het studielandschap op de eerste etage wordt uitgebreid met 25 computerplekken. Bovendien werkt de HR aan een wireless-omgeving zodat studenten met een laptop makkelijk op internet kunnen. Op de begane grond zijn de verouderde toiletten vernieuwd. Tenslotte wordt er serieus gewerkt aan het verbeteren van de klimaat-beheersing van de laagbouw.

JvN

De winnaar van de HR-medewerkersprijs (1250 euro en een zeefdruk) was dit jaar **Addy Nieuwenhuijzen**, docent bij het Instituut voor Verpleegkunde en Verloskunde. Addy is expert op het gebied van verpleegkundig onderwijs en heeft een grote rol gespeeld bij veel vakinhoudelijke en onderwijskundige innovaties. Addy heeft zich ook sterk ingezet voor de invoering van het ROM en het verstevigen van de relaties met de beroepspraktijk. ‘Ik ben een beetje beduusd, ik had het niet verwacht. Dit is natuurlijk niet

alleen een prijs voor mij, maar voor ons hele team.’ Addy werkt momenteel nog maar één dag per week op de HR. ‘Ik ben hier begin jaren ’90 begonnen en ben altijd al bezig geweest met samenwerking met de beroepspraktijk. *Outside In Inside Out* ja, alleen heette het toen nog niet zo!’ Andere genomineerden voor de medewerkersprijs waren **Petra Schröder**, voor haar inzet bij de werving van studenten en **Rob Overkamp** voor zijn werk bij de opleiding mwd. Voor de Stifobor Studentenprijs

waren drie studenten bedrijfseconomie (**Erik in ’t Groen, Arno Ynzonides en Jordy Bosloper**) genomineerd die samen een scriptieproject over het screenen van darmkanker hebben gedaan en drie studenten van de opleiding communicatie en multimedia-design (**Thomas van Krugten, Laurens Stolk en Vincent van Breukelen**) die een voorlichtingsfilm hebben gemaakt voor jongeren over hiv/aids.

SaS

foto: Venus Meidhoen

WdKA'ers customizen KOOKGEREI voor GOED DOEL

Een groep derdejaars vormgeving van de Willem de Kooning Academie heeft in opdracht van de Rotterdamse winkel voor kookgerei Kookpunt kookartikelen gecustomized, dat wil zeggen: een nieuw uiterlijk gegeven. Een echte design Wesco vuilnisbak is beschilderd als zakenman met pak en das, een Boretti-fornuis heeft een houten ombouw gekregen en in de Rösle garde zit muziek. In totaal zijn 23 artikelen tot unieke stukken gemaakt, waarvan veertien door de handen van WdKA-studenten zijn gegaan. De artikelen worden tijdens het festival Kunsthal Kookt geveild,

de opbrengst gaat naar de Voedselbank. De studenten trokken veel aandacht met dit werk. Zo verschenen zij o.a. met bovenstaande foto in de septembereditie van *Elle Eten*.

Het werk is tot 24 september te zien in Galerie Blaak10, Witte de Withstraat 7a. De veiling vindt 30 september plaats.

Eerlijke koffie op de HR

Op alle zes locaties van de HR wordt vanaf dit studiejaar koffie van Max Havelaar geschonken, een product van Fair Trade Original. Vanuit het college van bestuur is hier bewust voor gekozen onder het motto 'verantwoord ondernemen'. Veel Rotterdamse overheidsinstellingen, zoals het gemeentehuis en het politiebureau, zijn in het verleden ook al overgestapt op 'eerlijke' koffie, wat betekent dat de boeren die de koffie verbouwen een goede prijs krijgen voor hun product. 'We hebben in deze toch een voorbeeldfunctie', aldus Wim Burghout van de facilitaire dienst. 'De opbrengst van de automaten gaat nu direct naar de hogeschool, cateraar Albron zit er niet meer tussen. Die extra inkomsten willen we investeren in leuke dingen voor de studenten. De inkoopprijs van de nieuwe koffie is iets duurder, ongeveer anderhalve cent per kopje, maar dat wordt niet doorberekend aan de studenten. En docenten en medewerkers krijgen nog steeds vier kopjes per dag gratis.' In de eerste weken regende het overigens klachten over de kwaliteit van de koffie. Zo was de cappuccino erg zoet en de koffie nogal slap. Burghout kent de klachten. 'Ik heb er heel veel mailtjes over gehad', vertelt hij. 'Daarom is de zoete topping op de cappuccino eraf gehaald; mensen die dat normaal gesproken zonder suiker dronken, kregen een klap in hun gezicht.' Ook de hoeveelheid melk in de koffie is aangepast. Burghout: 'Maar nog steeds zeggen sommigen dat de andere koffie lekkerder was; tja, over smaak valt niet te twisten.' De apparaten kennen hun aanloopproblemen en schonken ook niet allemaal dezelfde kwaliteit. Als het goed is, is dat op het moment van verschijnen van deze *Profielen* wel het geval.

Fair Trade Original is de eerste organisatie voor ontwikkelingshandel in Europa, opgericht in 1959. De organisatie wil ervoor zorgen dat boeren in de derde wereld naast eerlijke prijzen ook extra sociale voorzieningen als scholing en gezondheidszorg krijgen. Onlangs kwam Max Havelaar in opspraak nadat een Franse econoom in zijn boek beweerde dat de controle op eerlijke handel en de omstandigheden van de boeren in ontwikkelingslanden tekortschiet. Max Havelaar Nederland gaf daarop aan te zullen bekijken of de aangehaalde voorbeelden uit het boek betrekking hebben op de Nederlandse situatie. Indien nodig worden maatregelen genomen.

SaS/JvN

foto: Leven Willense

NIEUWKOMERS

Eind augustus stroomden 7213 nieuwe eerstejaars de school binnen. In deze *Profielen* drie portretten van de kersverse lichten '06.

WIE? Kelly Eijgelsheim (18)
WAT? Maritiem officier
WAAR? Rotterdam

'Ik ben altijd al verliefd geweest op de zee, de beste plek om te zijn is op een boot. Ik ben ook gek op roeien, ik heb in een zwembad gewerkt en als strandwacht. Het water is altijd dicht in mijn buurt. Mijn ambitie is om na deze opleiding op een groot containerschip de wereld over te varen. Ik weet niet of dat werk is

dat je heel lang volhoudt, maar voor een jaar of drie, vier wil ik het zeker proberen. Ik geloof dat er maar één andere vrouw in de groep eerstejaars voltijd zit, maar dat vind ik niet erg. Mannen zijn opener en directer, ik moet er niet aan denken om tussen de roddelende meiden te zitten. Deze introductieweek is wel oké, al heb ik gemengde gevoelens over onze groep: Het mag nog wel wat gezelliger worden.'

SaS

Eerste lichten afgestudeerde nurse practitioners

Een goed Nederlands woord is er niet voor de functie van de negentien *nurse practitioners* die in juli afstudeerden. Het was de eerste lichten die deze masteropleiding aan de HR afrondde.

'Deze eerste groep moet de functie *nurse practitioner* in veel gevallen nog in het werkveld neerzetten, ze moeten hun positie bevechten', vertelt Karin Buijs, coördinator van de opleiding. De bewuste afgestudeerden zijn werkzaam in bijvoorbeeld een ziekenhuis of bij een dokterspraktijk en moeten,

is de bedoeling, taken kunnen overnemen van specialisten. Buijs: 'Ze houden bijvoorbeeld een eigen verpleegkundig spreekuur voor een specifieke groep. Bijvoorbeeld kankerpatiënten. Ze stellen behandelplannen op en voeren deze uit. Complexe zaken kunnen ze dan alsnog aan de arts vragen. Maar iemand die regelmatig zijn oren moet laten uitspuiten, hoeft dat niet meer per se door de huisarts te laten doen.' Afgestudeerde Hansje Bredero studeerde af binnen het Erasmus MC (Sophia Kinderziekenhuis) en was daar, werd verteld tijdens de diploma-uitreiking, 'een centraal aanspreekpunt en ook

iemand die lessen heeft gegeven aan coassistenten'. Ook is ze medebehandelaar van de kinderen in haar praktijk. 'Een echte kinderverpleegkundige met inlevingsvermogen', aldus een van de diploma-uitreikers. In de masteropleiding, bedoeld voor afgestudeerde verpleegkundigen met bacheloropleiding en twee jaar werkervaring, worden de studenten ook opgeleid om projecten op te zetten en te begeleiden. Buijs: 'Er is iemand die in een ziekenhuis een spreekuur over huidandoeningen heeft opgezet. Daarbij heeft ze ook wijkverpleegkundigen meer bekendgemaakt met de klachten en de daarbij behorende behandeling. Het is de bedoeling dat deze *nurse practitioners* de zorg omhoog tillen.'

plek veroveren

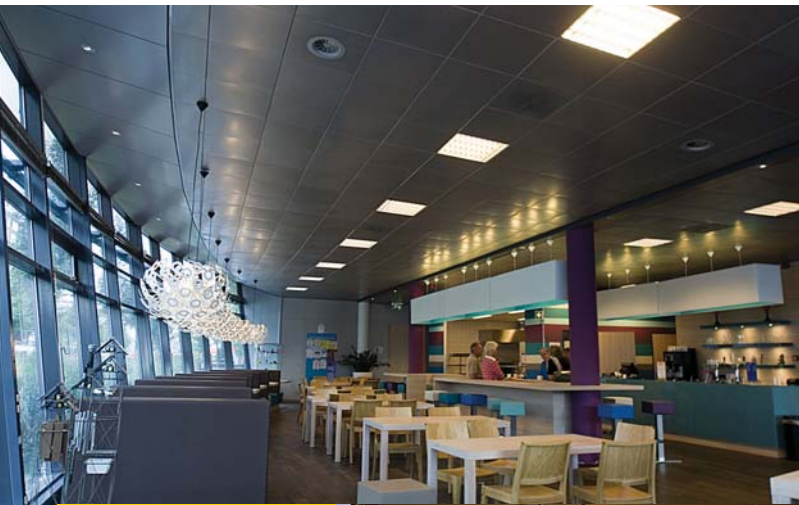
Vanuit de instellingen waar de verpleegkundigen werken, zijn ze zowel begeleid door een medisch specialist als een leidinggevende. Samen moeten ze ervoor zorgen dat er een logische en efficiënte herschikking van taken wordt gerealiseerd op bijvoorbeeld een afdeling in een ziekenhuis.

In haar toespraak tijdens de diploma-uitreiking vertelde Bredero over de ervaringen daarmee tijdens het praktijkdeel van de studie. Bredero: 'Op het werk was het niet altijd even makkelijk; in deze functie moet je toch een plekje veroveren tussen alle disciplines die er al zijn in de patiëntenzorg. De invulling hangt vooral af van de leemtes in de werksituatie.'

JvN

Gebouwen Hogeschool Rotterdam

DORDRECHT

adres
Achterom 103,
Dordrecht
bouwjaar
1968, aanbouw 1994
architecten
Prins, Quist, Morshuis
& Hoogstad (1968)
Van den Broek &
Bakema (1994)

Lopend door de school waar je al zo lang je dagen slijt, voel je je waarschijnlijk aardig thuis. Maar hoe goed ken je dit 'thuis'? *Profielen* neemt je mee voor een kennismaking met de gebouwen van de HR. In deze zevende en laatste aflevering: de PABO in Dordrecht.

In het centrum van Dordrecht delen 'concurrenten' Hogeschool Inholland en de HR sinds vorig jaar een modern pand. Het is volgens cvb-secretaris Herman Veenema van de HR een 'redelijk unieke situatie' die niet zonder slag of stoot tot stand is gekomen.

Oh ja joh?!

Onderhuur

Dit gebouw is eigenlijk helemaal geen gebouw van de Hogeschool Rotterdam. Het is eigendom van de gemeente Dordrecht, hoofdhuurder is Hogeschool Inholland. De HR is in feite onderhuurder.

Kleintje

Op de PABO in Dordrecht zitten ongeveer 450 HR-studenten (en een even groot aantal Inhollanders). De school is dus een kleintje, de PABO in Rotterdam, locatie Museumspark, heeft er wel drie keer zoveel.

'De Dordtse PABO's van zowel Inholland als de HR waren op een gegeven moment op zoek naar een nieuw onderkomen omdat de oude panden niet meer voldeden. De gemeente wilde graag een hbo in de binnenstad plaatsen, dus daarvoor werd een pand gevonden. Maar dat moest eerst nog leegkomen en verbouwd worden. Het was een heel gedoe.' PABO-onderwijsmanager Els Limburg geeft graag een rondleiding. De gedeelde behuizing gaat met ups en downs gepaard. 'Op de werkvloer kunnen docenten en medewerkers van de beide hogescholen heel goed met elkaar opschieten. De regels van Inholland zijn wel anders dan die van de HR. Op de HR gaat alles meer *bottom up* terwijl bij Inholland veelal *top down* wordt gewerkt: hiërarchischer, met minder inspraak.' Vooral inzake de communicatie rond de huidige verbouwerperikelen is dat soms lastig. 'De pui van de begane grond en eerste verdieping moet vier meter naar voren geplaatst worden en er zou een parkeer-

garage onder het gebouw komen. Dat zou eigenlijk al na de zomer klaar moeten zijn geweest, maar de burens gingen klagen over fijnstof en tekenden protest aan. Nu is er veel vertraging opgelopen en tijdens de schoolperiode kan er geen muur naar beneden gehaald worden, dat geeft veel te veel overlast.' Jammer, want de PABO kon de extra ruimte goed gebruiken. 'Het is een mooi gebouw, prachtig ingericht en prettig licht en open. We zijn heel blij met de onderwijswerkplaats, een plek waar studenten lessen kunnen voorbereiden met behulp van literatuur en ander lesmateriaal. Wat meer ruimte zou alleen niet verkeerd zijn.' De bovenste vijf verdiepingen van de negen verdiepingen tellende hoogbouw staan momenteel leeg. Limburg zou graag zien dat er een zaal voor bewegingsonderwijs zou komen. 'Wij moeten daarvoor nu uitwijken naar een basisschool. We krijgen maar een x aantal vierkante meters per student. We zijn dit jaar wel aardig gegroeid, dus misschien kunnen we in de toekomst uitbreiden.' Tot die tijd is het woekeren met de ruimte. Inholland roostert vooral op dinsdag en woensdag in en de HR op maandag en donderdag. 'Op vrijdag proberen we het te combineren maar er zijn eigenlijk te weinig lokalen. We hebben ook geen grote collegezaal om bijvoorbeeld alle eerstejaars tegelijk te ontvangen.' Waar Limburg wel vrolijk van wordt, zijn alle prachtige kunstwerken die door het hele gebouw hangen en staan. 'Kunsteducatie is heel belangrijk voor onze opleiding en dat hebben we weerspiegeld in de inrichting van het gebouw.'

SaS

AFGESTUDEERD? Word zelf HR-docent!

Enthousiasme en persoonlijkheid. Dat zijn eigenschappen die je moet hebben om direct na je studie in aanmerking te komen voor een docentschap aan de HR. Of je bijvoorbeeld small business hebt gestudeerd of informatica, maakt veel minder uit.

Het aantrekken van net afgestudeerde studenten voor een traineeship is ingegeven door de stijgende studentenaantallen op de HR. Al die studenten moeten immers worden onderwezen door docenten. Toch is dat niet de enige reden, maakt Erwin den Boogert van p&o duidelijk. 'We willen dat het docentenkorps goed aansluit bij het studentenkorps. Het moeten niet enkel mensen zijn die al dertig jaar alleen maar lesgeven.' Omdat vanuit het Rotterdams Onderwijsmodel (ROM) en *Outside In Inside Out* praktijkervaring van groot belang is, moeten de trainees na drie jaar weer vertrekken. Den Boogert: 'Daarna kun je geheel of gedeeltelijk de praktijk ingaan waarvoor je bent opgeleid. Wel willen we contact houden en hopen we dat de trainees terugkomen. Met hun praktijkervaringen als bagage.'

Afgelopen studiejaar hebben ruim dertig laatstejaars gesolliciteerd op docentvacatures. Uiteindelijk zijn er negen trainees aangenomen en op het moment van schrijven waren er nog twee aanstellingen in afronding. Niet iedereen blijkt even happig op de jonge en onervaren instroom. 'Dit is een uitholling van het beroep. Denk je dat ik daaraan ga meewerken?', hoorde de p&o'er van docenten die zelf in schaal 10 zitten en niet meer zondermeer naar een hogere schaal gaan. Den Boogert: 'Bepaalde functies hebben we gelabeld als trainee-functies. Is dat niet het geval en er hebben ook mensen uit de beroepspraktijk gesolliciteerd, dan wordt het een van hen. De trainee maakt dan geen kans.' De trainees hebben eind augustus een tweedaagse introductie gehad. Daarna zijn ze als het ware voor de leeuwen gegooid. Wel worden ze bijgestaan door een mentor, een ervaren docent. Den Boogert: 'En eind november starten ze met de basis cursus didactiek van een half jaar. De ervaring en vragen naar aanleiding van de eerste maanden kunnen ze dan meenemen.'

JvN

foto: Ronald van den Heerik

NIEUWKOMERS

Eind augustus stroomden 7213 nieuwe eerstejaars de school binnen. In deze *Profielen* drie portretten van de kersverse lichte '06.

Alumnivereniging Reverso Al driehonderd (en drie) leden

Het is geen goede tijd voor studentenverenigingen. Vele, zoals onlangs het Rotterdamse Hebbetlevus, sterven uit door te weinig animo. De jonge alumnivereniging Reverso daarentegen is *booming*. 'Contact en binding met oud-studenten is voor de HR heel belangrijk.'

Reverso is een vereniging die is bedoeld voor alle oud-studenten van de clusters financieel management, commercieel management, management en de Rotterdam Business School. Voorzitter Hans Mayer en vicevoorzitter Joost van Houwelingen waren er vanaf de oprichting in 2003 bij. Hans: 'Het initiatief is vanuit de clusters ontstaan. Ze wilden graag een alumnivereniging om afgestudeerden niet uit het oog te verliezen, ook in het kader van Outside In Inside Out. Daarnaast hebben oud-studenten op deze manier een breder netwerk.' Hans en Joost zijn ook alumni, respectievelijk van commerciële economie en bedrijfsseconomie. Ze werkten beiden tijdens en kort na hun studie op de HR als student-assistent (Hans) en docent (Joost). Reverso is nu een hobby die aardig wat tijd in beslag neemt. Hans: 'We hebben nu driehonderd en drie leden om precies te zijn, en heel veel leuke plannen voor de nabije toekomst. We hebben als bestuur de vrije hand in ons beleid maar een paar keer per jaar overleggen we ook met de directeuren van de betrokken clusters. We organiseren vanaf dit jaar een

jaarlijks terugkerende Scriptie Award. De winnaar krijgt een geldbedrag en een plaquette op de hogeschool, en een eeuwige roem. Het moet een soort van *walk of fame* gaan worden.' Reverso wil graag stimuleren dat jonge afgestudeerden en ook studenten hun kop boven het maaiveld uitsteken. 'Door op te vallen wordt de kans dat je als talent wordt gescout door headhunters groter. We willen ook interessante Reverso-leden gastcolleges laten geven en we blijven debatten en bijeenkomsten organiseren. We willen ons intern meer profileren. Zo hebben we een animatiefilmpje laten maken dat wordt getoond bij diploma-uitreikingen aan de nieuwe alumni en zijn er grote Reverso-billboards op de Kralingse Zoom opgehangen.' Het door de hogeschool gesubsidieerde Reverso organiseert vier keer per jaar een gratis borrel in een café in Rotterdam, er wordt in september een golfclinic georganiseerd en de website van de vereniging fungeert sinds kort ook als vacaturebank. www.reverso.nu

SaS

WIE? Glenn Bovenlander (18)
WAT? Sportmarketing en -management
WAAR? Naaldwijk

'Ik korfbal al veertien jaar. Bij ckv ONDO in 's Gravenzande. Sport betekent heel veel voor mij. Ik heb vroeger ook andere dingen gedaan, zoals waterpolo en karate, maar nu is het alleen nog korfbal. Ik ben er minimaal acht uur per week mee bezig. Coachen, fluiten, trainingen. Ik wil mijn hele leven met korfbal bezig blijven. Door deze studie

te volgen kan ik later werken aan het populairder en bekender maken van deze sport. Het is een Nederlandse uitvinding en in het buitenland wordt het niet veel gespeeld, maar het moet natuurlijk eigenlijk een Olympische sport worden. Vorig jaar ben ik aan een soortgelijke opleiding begonnen in Den Haag, maar dat heb ik niet gehaald. Ik was toen nog te onervaren, deed niet genoeg mijn best. Maar dit keer ga ik er echt voor, ik weet nu hoe het niet moet.'

SaS

Helping hand

Goed voorbeeld doet volgen. Vorig jaar initieerde docente Conny van Beuningen voor het cluster commercieel het project *helping hand*, bijles en ondersteuning voor en door studenten. De HR kijkt met belangstelling toe. 'Eigenlijk moet elk cluster *helping hand* krijgen.'

Helping hand is een vervolg op een diversiteitproject dat drie jaar geleden op de hogeschool heeft gedraaid. Van Beuningen: 'Toentertijd ging het specifiek om het ondersteunen van allochtone eerstejaars studenten. Na afloop van dit project besloot ik binnen mijn cluster door te gaan, maar nu met alle eerstejaars als doelgroep. Iedereen die behoefte heeft aan begeleiding kan zich aanmelden.' De student kan bijles krijgen van een ouderejaars die bijvoorbeeld goed is in het vak

BREIDT UIT

waar de eerstejaars juist veel moeite mee heeft, maar ook bij zaken als studieplanning of gewoon voor een luisterend oor kan *helping hand* ingeschakeld worden. Het afgelopen jaar waren er ongeveer 25 aanmeldingen. Op dit moment zijn er binnen het cluster commercieel zes ouderejaars-tutores. Leonie Martens is er één van. 'In eerste instantie zijn we er voor het vakinhoudelijke. Maar voor veel studenten is het fijner om met een medestudent over een probleem te praten dan meteen naar een docent of decaan te stappen. Soms hebben mensen een klein duwtje nodig, moeten ze even op een rijtje krijgen hoe ze iets moeten aanpakken en dan ben je met een uurtje klaar. Andere keren geef je iemand een paar weken achter elkaar bijles. Het gebeurt wel dat studenten met een klein probleempje komen maar dat er eigenlijk veel meer aan de hand blijkt te zijn. Dan verwijzen wij ze meteen door.'

keuzevakpunten

De tutores zijn druk geweest met campagne voeren. Student Jeroen Edelman: 'We gaan de klassen langs om eerstejaars te vertellen over het project, we hebben folders en flyers gemaakt. En er komt binnenkort een website.' *Helping hand* is ook een ideale manier om keuzevakpunten te verdienen. Leonie: 'Je kunt je eigen tijd indelen, het is veel leerzamer dan het geijkte lesje plus tentamen, het staat goed in je portfolio en je leert veel over *peercoaching* en kennis overdragen. We zijn ongeveer drie uur per week bezig met begeleiden en vergaderen, daarnaast moet je een reflectie schrijven.'

Coördinator Van Beuningen is momenteel bezig om *helping hand* op te starten bij het cluster RIVIO. 'Andere clusters zijn ook al geïnteresseerd. De afdeling s&o heeft te kennen gegeven het idee graag naar zich toe te willen trekken en te centraliseren, maar volgens mij is het beter om het op clusterniveau te houden. De clustermanagers maken zich hier ook hard voor. *Helping hand* is bij uitstek gebaat bij korte lijnen en direct zicht op resultaten.' De interesse van hogerhand is begrijpelijk, aangezien *helping hand* een rol kan spelen bij rendementsverhoging, door ervoor te zorgen dat studenten niet uitvallen, en bij het verwezenlijken van het diversiteitbeleid door studenten met bijvoorbeeld dyslexie of een taalachterstand extra aandacht te geven als dat nodig is.

SaS

foto: Leven Willense

NIEUWKOMERS

Eind augustus stroomden 7213 nieuwe eerstejaars de school binnen. In deze *Profielen* drie portretten van de kersverse lichten '06.

WIE? Jeroen Duijf (19)

WAT? Gezondheidszorgtechnologie

WAAR? Weert

'Ik heb een brede interesse en dit is een brede opleiding, daarom trok het me. Ik zou later graag bij Philips Medical Systems willen werken, morgen gaan we daar op excursie naartoe. Het is nog een vrij nieuwe studie. Ik weet niet precies hoe het zit, maar je wordt opgeleid om een schakel te zijn tussen de medische en technische wereld. Ik woon sinds vorige week op een kamer in Delfshaven. Heel spannend, ik ken maar één persoon van m'n nieuwe studie die ook op kamers gaat, de rest blijft nog thuis wonen. Voor mij is dat niet te doen vanuit Limburg. Rotterdam is eigenlijk geen logische studiestad, maar wel de enige waar ze deze opleiding aanbieden. Tot nu toe bevalt het goed. Ik ben nooit bang om een avontuur aan te gaan.'

SaS

'Haven heeft jonge hoger opgeleiden nodig'

Bedrijven in de haven houden zich over het algemeen nauwelijks bezig met human resource management (hrm). Zo wordt de werving en selectie van nieuwe medewerkers gedaan door de financieel manager, vertelt een van de 110 studenten personeel & arbeid (verdeeld over 22 groepjes) die dit voorjaar onderzoek deed in de haven. 'Terwijl werving en selectie heel belangrijk is om jonge mensen aan te trekken', weet Kitty van het groepje 'droge bulk'. 'Bij grote bedrijven houden ze zich wel bezig met hrm maar als dat niet goed loopt, loopt het hele bedrijf niet goed.' Richt je je als bedrijf te weinig op het doelbewust werven, opleiden en

behouden van personeel, zoals hrm voorstaat, dan is het moeilijk om jonge hoger opgeleide mensen aan te trekken, geven enkele van de onderzoeken aan. De meeste bedrijven hebben een personeelsbestand met veel laaggeschoolde medewerkers. Erik van het groepje 'stukgoed': 'Het is noodzakelijk om hoger opgeleiden te werven want de bedrijven in de haven worden groter, het worden complexere organisaties. Daarbij is er steeds meer regelgeving. Als de bedrijven geen aandacht besteden aan werving & selectie, zullen ze de boot missen.' De onderzoeken zijn begeleid door directeur Manon Baartmans van het Educatief Informatie Centrum Mainport Rotterdam. Een van haar doelen is om juist de p&a-studenten te interesseren voor werk en stages in de haven. En om het imago van de haven te verbeteren. Baartmans: 'Want jullie kunnen het hrm in de haven slimmer maken!' P&a-studente Miranda Visser beaamt dat 'de haven best belangrijk is voor Rotterdam', maar er gaan werken ziet ze niet meteen zitten. Miranda: 'Misschien in de toekomst als ik wat steviger in mijn schoenen sta, want er heerst daar wel een echte mannencultuur.'

JvN

Hogeschoolbrede invoering van Infoland

Het onderhouden van een systeem van kwaliteitszorg en de voorbereiding van visitatie en accreditatie van opleidingen nemen veel tijd en energie in beslag. Om dit traject te vereenvoudigen en de tijdsdruk te verminderen, introduceerde de HR de software van Infoland: digitale ondersteuning van kwaliteitszorg en accreditatie.

Charlotte Smitshoek, medewerker kwaliteitszorg s&o en functioneel beheerder van het systeem, vindt Infoland eigenlijk het best te vergelijken met het opgeruimd houden van een kast. 'Zo weet je altijd waar je moet zoeken en wat aan vervanging toe is.'

Gerard Neger, beleidsmedewerker kwaliteitszorg s&o: 'Infoland biedt ook de mogelijkheid om continu met kwaliteitszorg bezig te zijn en niet pas vlak voor een visitatie in actie te komen om dan te ontdekken wat er allemaal nog mist en "wat ook alweer de laatste versie van een document was". Het gehele jaar door kun je beleidsuitgangspunten en -resultaten, bijvoorbeeld toetsbeleid en evaluaties, in het programma Infoland opnemen. 'Op deze manier bouw je het geheugen van je cluster op', aldus Smitshoek. 'Vorig jaar

hebben we proefgedraaid bij de clusters ism en finma, twee totaal verschillende clusters, en de resultaten waren bij allebei positief. Het programma werkt zoals je verwacht, dat is er zo leuk aan. Dat was de reden om het vanaf dit studiejaar hogeschoolbreed in te voeren. Elke opleiding krijgt er dus mee te maken. Medewerkers van clusters die een accreditatie zien aankomen, staan te springen om ermee aan de slag te gaan. Echt waar! Neger: 'Behalve dat het programma heel handig is voor informatiebeheer, is het ook

heel geschikt om snel inzicht te krijgen in de realisatie van de gestelde doelen. Zowel intern, op het niveau van een opleiding, als voor het amc (auditing, monitoring en control), en ook voor de organisatie die de visitatie afneemt. Het zorgt voor transparantie. Dat kan ook griezelig zijn. Zo wordt vastgelegd wie waarvoor op welk moment verantwoordelijk is. Heb je dat eenmaal geformuleerd, dan ben je ook verantwoordelijk. Dat strookt niet helemaal met onze bedrijfs-cultuur. Een heleboel mensen vinden vaagheid best fijn, dan kan je ook niet aangesproken

worden. Daarin zit volgens mij een grote winst.' 'Bovendien', stelt Smitshoek, 'komt de visitatiecommissie zo ook eerder toe aan de échte vraag: Klopt het wat er staat? Strookt papier met praktijk? Het kan niet anders dan dat dit de kwaliteit van het onderwijs ten goede komt.'

DvN

Energiebesparing als GAT IN DE MARKT

Auteur: Sabine Schipper Illustrator: Annet Scholten

Oorlogsdreiging in Iran, een miljard Chinezen die een auto willen, oprakende olievelden: Veel mensen willen er (nog) niet aan, maar een omschakeling in onze maatschappij om duurzamer energie te produceren en gebruiken is noodzakelijk. De HR draagt zijn steentje bij met de minor *smart energy & products*.

In de jaren negentig bedroeg de prijs van een vat olie op de wereldmarkt nog geen tien dollar. Momenteel schommelt die rond de zeventig dollar en economen voorspellen dat de honderd binnenkort gepasseerd wordt. Olieprijzen en bijbehorende koersschommelingen zijn abstracte materie, maar macro-economie dringt op allerlei manieren je leven binnen.

bier wordt duurder

Adviseur Jan van de Velde verduidelijkt, al wapperend met een krantenknipsel: 'Een grote bierbrouwerij laat zijn prijzen stijgen omdat de productie- en transportkosten door de hoge olieprijs enorm zijn toegenomen.' Van de Velde is expert op het gebied van energietransitie en -innovatie. Hij werkte onder andere voor TNO en SenterNovem (Nederlandse organisatie voor energie en milieu) en is nu samen met Marjolein Koot druk bezig met het opzetten van de HR-minor *smart energy & products* en bijbehorend lectoraat.

De essentie is combineren van techniek met marketing. 'Iedereen weet dat zuinig zijn met energie beter is voor het milieu, maar de realiteit is dat bedrijven pas écht gemotiveerd raken als het ze financieel iets oplevert. Een bedrijf kan door middel van aanpassing van productieprocessen geld én energie besparen. Zo'n brouwerij kan bijvoorbeeld transportkosten besparen door niet meer met die zware fusten rond te rijden maar met een soort compact bierpoeder dat kan worden aangelengd.' Voor consumentenverkoop gelden ook bepaalde spelregels: 'Een energiebesparend apparaat voor in huis, bijvoorbeeld een hoogrendementsketel, moet betrouwbaar en aantrekkelijk overkomen zonder een moeilijk technisch verhaal. En daarnaast moet de middenstand ook gemotiveerd worden om dergelijke spullen te verkopen. Uitvinders zijn vaak alleen maar bezig met de werking en niet met de uitstraling en marketing van hun product.' Een actueel voorbeeld is de 'microwarmtekracht', een ketel die ook elektriciteit levert. 'Alleen de naam al, totaal niet publieksvriendelijk. Technici en verkopers spreken een compleet andere taal.' De bedoeling van de nieuwe minor is dat studenten techniek en commerciële economie gaan samenwerken om die kloof te overbruggen. 'Energiepolitiek wordt het belangrijkste onderwerp van de nabije toekomst, dat is een feit. Het is dus voor studenten een enorm aantrekkelijk vakgebied.'

kwetsbare technologie

Nederland is wat betreft energie voor zeventig procent van andere landen afhankelijk. Naast het ontwikkelen van duurzame zonne- en windenergie en de mogelijkheid van kernenergie is het simpelweg besparen het belangrijkste actiepoint om deze positie te verbeteren. Van de Velde: 'De drempel van transitie, van het aanpassen van werkprocessen en producten, zit vaak in bestaande belangen. Wat voor belang hebben de machtige oliemaatschappijen bij een massaproductie van auto's op waterstof? En daarnaast is de technologie vaak kwetsbaar en staat ze in de kinderschoenen. Een technicus zal blijven werken aan de ideale brandstofcel terwijl hij eigenlijk een robuuste en gebruiksvriendelijke motor moet ontwikkelen, geschikt voor de consument.'

De minor en het lectoraat *smart energy* zullen in februari 2007 van start gaan. In Nederland zijn nog twee soortgelijke lectoraten, in Groningen en Limburg, vertelt Van de Velde. Bij beide ligt de nadruk op andere punten, zo is er in Groningen veel contact met de Gasunie en richt men zich in Limburg op huizenbouw. De Hogeschool Rotterdam heeft inmiddels samenwerkingsverbanden met deze twee hogescholen opgezet. Hoe het Rotterdamse lectoraat er precies gaat uitzien, hangt natuurlijk af van de toekomstige lector. Maar wel staat al vast dat, naast energiebesparing, het opwekken van energie een centraal thema zal worden. Zo zal men zich vanuit de minor inspannen om de RET zo ver te krijgen dat ze gaan rijden met waterstofbussen. Ook zal de HR willen bijdragen aan de ontwikkeling van de zogenaamde Botlek-loop, een project dat beoogt restwarmte van de industrie te hergebruiken en om te zetten in energie die door bedrijven, bijvoorbeeld in de tuinbouw, gebruikt kan worden.

Voor meer informatie, vragen, reacties en suggesties voor samenwerking, mail m.c.m.koot@hro.nl en j.van.de.velde@hro.nl.

HOE MILIEUBEWUST IS DE HR?

Interessant hoor, zo'n minor *smart energy & products*. Maar begon een beter milieu niet bij jezelf? Profielen was benieuwd hoe milieubewust de HR eigenlijk is.

Jan van de Velde zegt er niet altijd wat van want hij wil geen zeur zijn, maar hij verbaast zich regelmatig. 'Tijdens de zomer zijn er tientallen computers op het Academieplein vervangen. Ik liep op een gegeven moment langs de computerruimte, de oude pc's had men al weggehaald maar de beeldschermen waren er nog en stonden allemaal aan! Het is

moelijk om mensen bewust met energie te laten omgaan. Daarom richt het energiebesparingsplan van de HR zich ook a priori op technische maatregelen en niet op voorlichting. Arbo-adviseur Jacqueline Quartel geeft aan dat er sinds begin 2005, na de goedkeuring van het energiebesparingsplan van de HR door SenterNovem, wel iets is verbeterd aan de energiebesparing, 'maar het is nog steeds onvoldoende'. Concrete aanpassingen zijn bijvoorbeeld gedaan met besparende tl-buizen (retrolux lampen). Quartel: 'Een pilot op het Academieplein wijst uit dat het gebruik van deze lampen

een besparing van 220.000 kilowattuur op jaarbasis oplevert, omgerekend ongeveer 14.000 euro.' Tevens wordt er bekeken of er speciale software op de pc's geïnstalleerd kan worden, die ervoor zorgt dat een pc vanzelf uitlogt en uitgaat na een bepaalde tijd. De hogeschool is sinds kort in het bezit van een *active energy management*-systeem. 'Dat is een digitaal meetinstrument waarmee je stroomafname kan meten en analyseren. Rare pieken komen zo boven water. Bijvoorbeeld een verwarmingssysteem dat in het weekend op de doordeweekse stand staat of een apparaat met kortsluiting dat opeens veel te veel stroom verbruikt.' Maar energie besparen op de HR blijft volgens Quartel dweilen met de kraan open. 'Zo is er nu een nieuw project waarbij computers continu moeten aanstaan om grote sommen te berekenen (het Condor project – red.). Niemand denkt dan aan het feit dat zoiets enorm veel stroom kost, dat is teleurstellend.' Medewerker van de facilitaire dienst Charles van der Does meent dat een gebrek aan betrokkenheid de besparingsinitiatieven in de weg staat. De simpele logica die bij mensen thuis wel gehanteerd wordt, verdwijnt blijkbaar zodra men de school binnenstapt. 'Thuis laat je niet alle lampen branden en een airco draaien met de ramen open. Maar mensen benaderen de hogeschool net als de publieke ruimte: Lantarenpalen branden altijd, dus lampen in het schoolgebouw ook, dat hoort zo. Onzin natuurlijk.' Alleen al de locatie Museumpark verbruikt per dag net zoveel stroom als een gemiddeld huishouden in een jaar nodig heeft. 'Het komt ook door een slechte indeling. Het gebeurt vaak dat op een verdieping maar één lokaal in gebruik is maar daarvoor moet dan wel de hele verdieping functioneren. Met het inroosteren zou daar rekening mee gehouden moeten worden. Je kunt het zo ver doorvoeren als je zelf wilt. Laat mensen van andere locaties hier naartoe komen als het daar rustig is, dat scheelt een hoop.' Uiteindelijk heeft het te maken met gemakzucht, concludeert hij. 'Als we ons allemaal zo zouden gedragen als thuis, zouden we heel wat besparen.'

Op pagina 24 vind je een filmrecensie over An inconvenient truth, de Amerikaanse kaskraker over de alarmerende staat van het milieu.

foto: Leven Willemse

VOOR DE LEEUWEN GEGOOID bij ideeën bureau

Met een standaard sollicitatiebrief en cv'tje kom je bij ideeënbureau *Waanzinnig!* niet binnen als stagiaire. Vierdejaars communicatie & multimedia design Denise Kooi wist te overtuigen met een groot bord vol Post-it-blaadjes, met daarop haar sterke en minder sterke kanten. Inmiddels is ze stagiaire af en in dienst van het ideeënbureau.

Waanzinnig! is een van de bedrijven van Area010, het bedrijfsverzamelgebouw voor startende ondernemers in het WTC dat is opgezet door onder andere de gemeente en de HR. 'Wij bedenken ideeën en verzinnen daar een klant bij', vertelt oprichter en eigenaar Auke Ferwerda. Zo bedacht *Waanzinnig!* voor Heineken een manier waarop klanten van horecagelegenheden meer bier van dat merk gaan drinken. Voor een bekend auto-merk kwam het bureau met het idee voor een parkeergarage in de stad waar kopers van dat merk hun auto gratis kwijt kunnen. En voor Plaswijckpark zette het bedrijf een toekomstvisie op papier. Denise richtte zich tijdens

haar stage vooral op een horeca-concept waar ze op dit moment niet al te veel over mag zeggen. Inmiddels is ze in dienst bij het bedrijf dat nu vier medewerkers telt.

Denise: 'Ik ben voor mijn gevoel voor de leeuwen gegooid. Maar ik heb tijdens mijn stage meer geleerd dan op school, waar je toch best vastzit in bepaalde denkbeelden. Het komt

misschien ook doordat ik in het derde jaar wegens onvoldoende aanbod geen stage heb gelopen. In het begin van de stage moest ik dan ook heel erg wennen aan het ritme van iedere dag werken.' *Auke:* 'Het is je eerste baan en dus ben je het niet gewend. Denise kwam hier ook wat timide en onzeker binnen. Terwijl ze zich op een extraverte manier had gepresenteerd. Haar eerste opdracht was wel grappig en voor mij een soort test. Ze moest een presentatie maken voor Ola. Dat heeft ze geweldig opgepakt. Binnen drie weken zat ze al bij die presentatie. Nu is ze binnen *Waanzinnig!* en Area010 overigens een gewaardeerde collega.'

Denise: 'Ik heb hier geproefd aan het bedrijfsleven. En: door de stage weet ik nu dat ik dit werk leuk vind. Stagelopen bij een klein bedrijf is erg leuk omdat je daadwerkelijk invloed hebt op de processen. Vooral bij het ontwikkelen van het horeca-concept heb ik dat ervaren.' *Auke:* 'Een *Waanzinnig!*-product moet verrassend en origineel zijn. Denise heeft horeca gecombineerd met digitale media en het resultaat is een waanzinnig *Waanzinnig!*-concept. We zijn er nu daadwerkelijk met bedrijven over in gesprek. Ik ben sowieso erg tevreden over de constructie met stagiairs; ik heb er de afgelopen jaren een paar in dienst genomen en dat pakt goed uit. Over de stagebegeleiding vanuit school ben ik minder tevreden. Die is waardeloos. Ze hebben te weinig tijd om zich bezig te houden met de studenten die niet binnen de eigen muren zitten. Daarnaast heeft de nog jonge opleiding geen eigen stagebureau (Ferwerda was afgelopen jaar parttime docent bij communicatie & multimedia design – red.). De begeleider is hier in elk geval nog nooit geweest en er is nooit met hem over Denise gesproken.' *Denise:* 'Op z'n minst verwacht ik dat ik van hem de data krijg waarop dingen ingeleverd moeten worden. Ik heb mijn stagebegeleider maar eenmaal gesproken. Dat vind ik niet zo erg fijn.'

JvN

Maak je eigen soap op zapdramatic.com *****

Hoe voorkom je dat een doorgedraaide *father 4 justice* zichzelf opblaast in het kantoor waar jij achter de receptie zit? Wat zou je doen als je een lijk op een verlaten weggetje vindt met een heleboel geld in zijn zakken? Hoe zorg je dat je getrouwde minnaar voor jou kiest en zijn echtgenote verlaat?

Op www.zapdramatic.com worden al deze situaties werkelijkheid. Nou ja, in een spelvorm dan. Als speler ben je adviseur in een soort televisieserie. Je kan per aflevering kiezen voor een hoofdpersoon. In *Ambition* is dat de overspelige advocaat of zijn minnares, of juist de doorgedraaide vader of de receptionist. Een van de twee vertelt zijn of haar dilemma's. Als speler moet je de persoon een advies geven uit drie keuzemogelijkheden. Op elk advies geeft de persoon een reactie, waarop je weer een nieuwe vervolgstap moet nemen. Gaat het goed, dan is de persoon tevreden en kun je door naar het volgende spel. Gaat het slecht, dan krijg je de deur in je gezicht gesmeten of wordt je dure viool aan barrels geslagen, en moet je overnieuw beginnen. Zapdramatic is voor een deel een betaalsite, maar de zuinige Hollander komt volop aan zijn trekken. Van de tien delen van het drama *Ambition* zijn de eerste vijf gratis te spelen. Ook *Move or Die* is gratis, net als de onderhandelingscursus. Hierin ben je een antiekhandelaar die een zo gunstig mogelijke deal moet sluiten met een rijke klant.

Wat de spellen op Zapdramatic interessant maakt, is dat allerlei hachelijke situaties uit het dagelijks leven geoefend kunnen worden. Een foutje maken heeft hooguit als gevolg dat de doorgedraaide vader uit zijn cartoonraam springt, daarna kun je het gewoon nog een keer proberen. En dan maar hopen dat je het daarna in het echte leven wel in één keer goed doet.

MLT

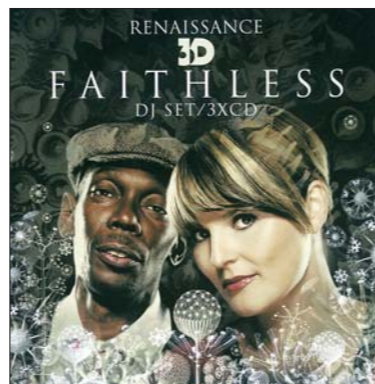

V for Vendetta rommelig en moralistisch *****

In 1948 schreef George Orwell zijn bekendste boek *1984*. In dit epos beschrijft de Engelsman de gevolgen van een totalitair regime op het dagelijkse leven. Het is dan ook niet vreemd dat in de jaren tachtig het idee werd opgevat om een stripverhaal te maken met als thema verzet tegen een onderdrukkende staat. Model voor de leider van het verzet stond Guy Fawkes, die vier eeuwen daarvoor als katholiek was opgekomen tegen

de protestantse koning James de Eerste. Fawkes trachtte het parlement op te blazen, maar werd tijdig opgepakt en opgehangen. Deze gebeurtenis is de eerste scène van zowel het stripboek als de op dvd verschenen film *V for Vendetta*. De film verplaatst zich naar het Engeland van de toekomst waar na jaren van chaos, epidemieën en oorlog het land ten prooi valt aan een charismatisch leider, genaamd Adam Sutler (gespeeld door John Hurt), die na een overtuigende verkiezingsoverwinning zichzelf almachtig verklaart en het land tot dictatuur maakt. Slechts weinigen komen in opstand, behalve een gemaskerde held, genaamd V die de bevolking oproept om weer zelf te gaan denken en zich niet alles te laten voorschrijven. Wanneer Evey (Natalie Portman) uit de handen van de geheime politie wordt gered door V, gaat ook zij in het verzet. Lopende de film wordt duidelijk dat V ook een persoonlijke drijfveer heeft, maar hoe het nu precies zit, blijft tot het einde van de film onduidelijk.

MS

Faithless drie keer goed *****

'Discjockeys do the overal.' Het kan haast de slogan van de Engelse formatie Faithless worden. De band werd in Nederland vooral bekend door spetterende optredens op festivals als Pinkpop, maar het gezelschap bestaat uit meer dan alleen leden van een band. In de loop der jaren hebben met name Rollo en Sister Bliss naam gemaakt als producers van muziek, maar ook als dj's die alle grote clubs in de wereld met een bezoek hebben vereerd. Door die veelzijdigheid van Faithless verschijnen er dan ook meer projecten van deze groep dan van een gemiddelde band. Naast de studioalbums zijn er mixen en compilatieplaatjes. In het kader van het Renaissance-project, waar ook andere vermaarde dj's hun medewerking aan hebben verleend, is er nu een drie schijfjes tellende box van Faithless uitgekomen. De eerste cd legt de nadruk op de studioprojecten van de groep, de tweede is een mix die goed in clubs gedraaid kan worden en voor het thuisgebruik is de derde schijf zeer geschikt. Op de studio-cd veel oude hits van de band, maar ook mixen en nieuwe songs. De club-cd kan zo in elke zichzelf respecterende discotheek integraal worden afgespeeld en kent zowel *golden oldies* als actuele hits. En de thuis-cd, met bijdragen van onder andere Grace Jones en Todd Rundgren, is veelzijdig en lekker om als achtergrondmuziek te gebruiken.

MS

Proto's promo veelbelovend *****

Als beginnende band zijn er diverse manieren om jezelf op de kaart te zetten. De weg van de minste weerstand lijkt tegenwoordig de gekte van Idols te zijn. Naar de filosofie van Andy Warhol's *fifteen minutes of fame* maakt het blijkbaar niet meer uit of je talent hebt, want zelfs mensen met stemmen

die het midden houden tussen krijgt op het schoolbord en piepende autoremmeren hebben de kans om door de camera te worden vee-eeuwigd. De moeilijke weg is dat je, na het formeren van een eigen band, druk gaat oefenen om een aantal liedjes onder de knie te krijgen en daarna probeert om optredens en een platencontract in de wacht te slepen. Vergeet de X-factor van Henk-Jan Smits, hier gaat het om de echte wereld en die is vaak hard. Hoe boeiend de composities die je hebt gemaakt ook klinken, je moet anderen toch echt overtuigen van je talent. Het laatste scenario geldt ook voor Proto, een Rotterdamse jazz-formatie die zes nummers op een promo-cd heeft geperst en deze *As we spoke* heeft genoemd. Met uiteenlopend, maar wel verrassend resultaat. Oké, het geheel instrumentale *This adventure* klinkt weinig verrassend, maar de openingstrack van de cd *Came to be* roept associaties op met de jazzpop van vakgenoten als Freakpower en Jamiroquai. En de songs waar zangeres Sarah Lee Vos haar vocalen aan heeft geleend, roepen herinneringen op aan de remixes die er van oude tracks van Billie Holiday zijn gemaakt. De slechts zes liedjes op *As we spoke* vragen om meer en met een nog wat kritischer blik kan er meer dan één kwartier roem voor Proto zijn weggelegd.

MS

An Inconvenient Truth, indeed *****

Halverwege de film *An Inconvenient Truth* verschijnt George W. Bush ten tonele en de tranen schieten je in de ogen. In het voorafgaande uur heeft Al Gore, voormalig vice-president onder Bill Clinton, op heldere wijze de feiten over *global warming* uit de doeken gedaan. Het is zijn levensdoel geworden om deze boodschap middels lezingen over de hele wereld uit te dragen. Smeltende poolkappen en stijgende waterspiegels, we weten het allemaal. Maar Gore maakt het plaatje compleet, en heel alarmerend. Bijvoorbeeld het feit dat de Verenigde Staten meer CO2-uitstoot veroorzaken dan Zuid-Amerika, Afrika, het Midden-Oosten en Azië tezamen. Of dat auto's van Amerikaanse makelij zo onmogelijk vervuילend zijn dat ze niet eens door de milieukeuring in godbetert China heenkomen. De lawine van voorbeelden die Gore over zijn toehoorders uitstort, komt aan als een mokerslag. Eén van de grootste meren ter wereld, het Tsjaad-meer in Afrika, is compleet opgedroogd. De helft van Groenland is aan het smelten, net als de westkust van Antarctica. Als die massa's ijs in zee belanden, is het duidelijk wat er met grote delen van de wereld, Nederland voorop, zal gebeuren: Ze verdwijnen onder water. Alle orkanen en overstromingen van de laatste paar jaar (denk aan New Orleans), de tien heetste zomers ooit die allemaal in de laatste twee decennia zijn gemeten, de kap van de Noordpool die in veertig jaar tijd met veertig procent is uitgedund. De lijst is eindeloos. Wetenschappers luiden al jaren de noodklok, maar hun boodschap wordt verstoord en verdraaid door politici en multinationals. En dan opeens die kop van Bush. Zes jaar geleden won de republikeinse olieboer op zeer dubieuze wijze de verkiezingen van democraat Al Gore. Ik was op dat moment in Washington en zag volwassen mannen huilen als kleine kinderen toen de uitslag bekend werd gemaakt. Na het zien van *An Inconvenient Truth* realiseer ik me dat de keuze voor George W. in plaats van Al Gore achteraf weleens bepalend kan zijn geweest voor de toekomst van onze planeet in de meest letterlijke zin. Geen leuke waarheid, maar wel één die moet door-dringen. Deze film is verplichte kost voor iedereen.

SaS

Zwartboek het boek, een filmverboeking *****

Een boek naar aanleiding van een film, geen boekverfilming maar een filmverboeking, zeg maar. Het is een tamelijk nutteloos concept in mijn optiek. Een boekverfilming is geïnspireerd op een roman, maar het medium film leent zich er niet voor om de diepte in te gaan zoals literatuur dat doet. Het boek blijft daardoor op zichzelf staan. Een 'filmverboeking' daarentegen is gewoon een opgeleukt scenario, het heeft geen toegevoegde waarde. En wat is trouwens de doelgroep van een filmverboeking? Behalve mensen met een raar principe tegen bewegende beelden kan ik niemand verzinnen. Hoe dan ook, als *Zwartboek het boek* een op zichzelf staand ding zou zijn geweest en niet een afgeleide van het hoofdproduct *Zwartboek de film*, dan was het een spannende, makkelijk leesbare oorlogsroman waarin de plotwisselingen, romantiek en heftige actiemomenten elkaar in moordend tempo opvolgen. Het boek is gebaseerd op het scenario van Gerard Soeteman en Neerlands trots Paul Verhoeven (*Basic Instinct*, *Showgirls*). De hoofdpersonen worden niet al te gedetailleerd uitgewerkt en er zitten een paar typische Paul Verhoeven-scènes in (lees: blote tieten en schaamhaar), maar al met al leest het prima weg. De joodse Rachel Steinn belandt bij het verzet, infiltrert bij de Duitsers en raakt verzeild in een ingewikkeld web van spionage. De echte hel voor Rachel begint pas na de bevrijding, als ze wordt opgepakt op verdenking van verraad. En dan zijn er ook nog de charismatische Duitse officier en de broeierige verzetsheld tussen wie de – uiteraard adembenemend aantrekkelijke – Rachel heen en weer geslingerd wordt. Het is een dijk van een verhaal en dus vooral een *teaser* voor de film, want dáár gaat het eigenlijk om. Jammer alleen dat ik nu al weet hoe hij afloopt...

SaS

recensies

Een weekendje WITTE DE WITH

De meeste cultuur per vierkante meter en ook nog eens zat eettentjes en kroegjes. De Witte de Withstraat is dé verzamelplek van *tout* hip Rotterdam. Ideale omgeving dus voor een low budget *mini-break*.

Lekker weg in eigen land! De zinderende julimaand deed de behoefte aan de Franse Riviera tijdelijk verdampen, maar augustus lijkt vast van plan de collectieve herinnering aan het zomerweer weg te spoelen met historische hoeveelheden regenwater. Het maakt de toch al troosteloze aanblik van de bouwput – *formerly known as* – Museumpark er niet vrolijker op. We hobbelen op deze zaterdagmiddag dapper met weekendtas

door de hoosbuien, over de Witte de Withstraat richting Hotel Bazar (nr. 16). Een week geleden hadden we telefonisch de laatst beschikbare kamer gereserveerd, een kleintje op de Midden-Oostenverdieping met een tweepersoonsbed van 1.40 m breed. Dat kun je als 'krapjes' interpreteren, maar 'knus & romantisch' is een gezelliger uitgangspunt. En bijgevolg ook lekker goedkoop, te weten 67,50 euro (de duurste kamers in hotel Bazar lopen op tot 120 euro). Dat is inclusief ontbijt (op de kaart 7,50 euro), geserveerd vanaf acht uur 's ochtends en vervolgens de hele dag door (handig!). Op naar kamer 206. De indrukken variëren van: 'Mooie lamp, o kijk, een exemplaar van *Duizenden-één nacht*, dat is weer eens wat anders dan de bijbel!' tot:

'Beetje claustrofobisch klein wel, wat stom dat er geen deur voor de badkamer zit!' Met een blik op de aanhoudende plensregen lijkt ploffen op bed met de tv aan een heel behoorlijke optie, maar zoveel luiheid is zonde dus we begeven ons weer op straat.

Madurodam-on-Isd

Schuin tegenover Bazar zit Blaak10 (nr. 10), de galerie van onze eigen Willem de Kooning Academie, en vlak daarnaast zit Ecce (nr. 17a – 19a), een snoepwinkel voor mensen die van design meubilair en hippe hebberigjes houden. Jammer dat de portemonnee het niet toelaat, anders zou ik er geen bezwaar tegen hebben om mijn volledige interieur bij Ecce aan te schaffen. Na een tijdje hebberig rondwandelen trek ik lief weg bij een fenomenaal schilderij van drieduizend euro om verder te gaan. We stappen MAMA (nr. 29-31) binnen alwaar we volgens de folder een 'expositie van

gastcurator Baschz over zichzelf en zijn creatieve netwerk' kunnen bekijken. MAMA is voor mensen die precies weten wat je nu eigenlijk van een 'crossmediale blootlegger van netwerkstructuren en nieuwe verbanden' mag verwachten. Ik ben niet zo iemand. Ik bemerk bij mezelf vooral een mengeling van schaamte (te dom om te snappen wat hier gebeurt) en irritatie (wat een quasi-interessant gedoe). De showroom ziet eruit als een failliete skatewinkel waar een verfbom in is ontploft. We lopen schuun tegenover naar nog een culturele beproeving in de expositieruimtes van TENT, en Witte de With (nr. 50). Voor 3,50 euro (1,75 euro met studentenkorting) zijn beide centra voor moderne kunst te bezoeken met op het moment van onze *mini-break* onder andere een serie

glazen werken van Egied Simons, objecten en foto's van kunstenaar/fotograaf Lars Ejlskov en een grappig project van de stichting Art Rock: een groep kunstenaars heeft een enorme installatie gemaakt, een 'concentratie van ideeën, geluid, muziek, video, licht, interactieve zaken, e.d.'. Oftewel: Madurodam-on-Isd bevolkt door pelpinda-mantjes.

Zat(d)kine(i)

Tijd voor bier met bitterballen. En een evaluatie met de conclusie: 'Leuk. Maar als dat kunst is, dan zijn de *Fraggles* het ook.' Tsja. Inmiddels dient een ander dilemma zich aan: Heet deze kroeg nu Zatkini (nr. 88, op het bord buiten) of Zatkine (op de menukaart)? En waarom verschillende namen? Volgens de ober staat die 'i' er omdat je de naam van de bekende kunstenaar niet zomaar mag gebruiken op je uithangbord. 'Maar de naam van de beeldhouwer is toch Zadkine,

met een 'd'? Dus dan is het sowieso niet hetzelfde?' Dat gaat er bij de ober niet in. Ach, ik wil geen betweter zijn, de bitterballen zijn goed en het lijkt zelfs droog te worden. Na een opfris-moment in de hotelkamer is het tijd voor het diner. Bazar maakt zijn goede naam waar: De kaart is geweldig, het eten (Bizar Bazar vis voor twee: zalm, garnalen, sardines en anders heerlijk) smaakt voortreffelijk, de prijzen zijn beschaafd en de bediening is snel en oplettend. Voor avondlijke activiteiten zijn er café De Witte Aap (nr.78) en voor de liefhebber coffeeshop Witte de With (nr. 92).

lonkende koopgoot

Het 1.40-bed blijkt het eerste uur inderdaad knus & romantisch, maar naarmate de nacht vordert, krijg ik er steeds meer moeite mee. Na wat rommelige uurtjes waarin ik al het nachtelijk uitgaanspubliek en zelfs de straatvegers heb horen langskomen (ondanks oordoppen) ben ik blij als we eruit kunnen om te gaan ontbijten. Lief heeft geslapen als een roos, de zon schijnt uitbundig, het ontbijt smaakt heerlijk. De dag biedt mogelijkheden te over: Het Fotomuseum (nr. 63), het Boijmans en het NAI hebben momenteel een trio-expo China lopen, de Kunsthal is leuk... 'En het is ook koopzondag!' 'Hoho, de koopgoot is niet cultureel verantwoord en niet op de Witte de Withstraat!' Eventjes misschien, het is tenslotte vakantie.

SaS

foto: Annaleen Louwes

STUDENTENUITPAS.NL
UIT VOOR WEINIG IN ROTTERDAM

Nieuw in Rotterdam Uit voor weinig met DE STUDENTEN UITPAS!

Als student is het goed toeven in Rotterdam. Of je nou van hiphop houdt of dance, of je nu het liefst naar de film gaat of graag langs de galerietjes op de Witte de Withstraat struint: in Rotterdam kun je 24/7 los. Moest je voorheen je kaartjes met korting via het Studenten Uitburo kopen, nu kan dat gewoon aan de kassa van de theaters, clubs, musea en (pop)podia. Als je wilt nog op de dag zelf, en je krijgt altijd korting! **Met de gratis Studenten Uitpas van het Rotterdams Uitburo krijg je het hele jaar door korting – olopend tot 75 procent – op uitgaan bij 28 Rotterdamse theaters, podia, clubs en musea.** Hebben of meer weten? Op www.studentenuitpas.nl vind je info over de pas, de kortingen met de Uitpas én je kunt de Uitpas direct aanvragen. Ook op de hogescholen kun je nog steeds terecht voor informatie over de Studenten Uitpas. Ga voor de volledige Rotterdamse uitgaansagenda naar www.uitburo.nl.

TIP VOOR OKTOBER: CLOSER

Na de film met o.a. Jude Law en Julia Roberts, nu op het toneel met Daan Schuurmans, Bracha van Doesburgh, Roef Ragas en Eva Duijvestein. In de anonimiteit van een grote stad ontmoeten vier mensen elkaar, per internet of per toeval. Een dermatoloog, een schrijver en een fotografe observeren elkaar en de ongreepbare Alice. Alice is een jonge vrouw zonder vaste woon- of verblijfplaats, die als stripteasedanseres werkt. Op een geraffineerde manier raken hun levens intens met elkaar vervlochten; door vriendschap, liefde en overspel... **In het bezit van een Studenten Uitpas? Dan betaal je € 8,- in plaats van € 19,-, ruim 50 procent korting dus!**

Closer

WO 25, DO 26 OKT
20.15 uur, Rotterdamse Schouwburg
www.rotterdameschouwburg.nl
www.studentenuitpas.nl

Nieuwe directeur RISO

Géén eilandjes

foto: Leven Willemse

Vanaf 15 augustus heeft het cluster RISO (culturele en maatschappelijke vorming, maatschappelijk werk en dienstverlening en de oriënterende propedeuse gedrag en maatschappij) een nieuwe directeur: Rob Elgershuizen (50).

'Ik ben begonnen op de PA, nu de PABO, en m'n eerste baan was op een Jenaplan basisschool. Al snel merkte ik dat m'n interesse het meest uitging naar de leerlingen bij wie leren niet vanzelf ging. Dat is eigenlijk de rode lijn in m'n carrière geworden. Al snel ging ik het speciaal onderwijs in, eerst werkte ik op wat toen een LOM-school heette, speciaal basisonderwijs nu, daarna ging ik naar een school voor speciaal voortgezet onderwijs, een zogenaamde SVO-school.

Op beide scholen kwam ik in de directie terecht. In 2002 is het speciaal voortgezet onderwijs opgeheven en moest deze vorm van onderwijs aansluiting zoeken bij het regulier onderwijs. Zo werd ik sectordirecteur zorg bij de SG Nieuw Zuid, een fusieschool tussen regulier en speciaal onderwijs. Helemaal vanzelf verliep de fusie niet. Cultuurverschillen en onduidelijkheid over financiële stromen maakten het begin best moeilijk. En afgezien van allerlei bestuurlijke perikelen, om nou te zeggen dat dergelijke fusies goed zijn voor de zorgleerlingen in kwestie: nee. Leerlingen met sociaal-emotionele en gedragsproblemen zijn gebaat bij kleinschaligheid, anonimiteit is funest voor hen. Voor dit type leerling, waar Rotterdam er veel van heeft, is je les afdraaien niet waar het in eerste instantie om gaat. Je moet een klik hebben met de leerlingen, als mens contact met hen zien te maken, pas dan kan je aan lesgeven gaan denken. Dat is niet iedereen gegeven en dat is ook niet wat elke docent wil. Toch is mijn inzet altijd gelegen geweest in het vormgeven van een team dat deze gedachte, zeker naar de zorgleerlingen, uitstraalt. Dat betekent ook dat je mensen moet aanspreken op hun gedrag en de effecten daarvan op anderen. In het onderwijs nog altijd niet de gewoonste zaak van de wereld. 'Ook hier op de HR wil ik investeren in het creëren van een

Deze personeelsrubriek komt uit bij voldoende nieuwsaanbod. Nieuwe directeuren worden voorgesteld, vertrekkende medewerkers blikken terug op hun jaren bij de HR. Maar ook afdelingsevenementen en berichten van de personeelsvereniging hebben hier een podium. Heeft u personeelsnieuws, mail dat dan naar profielen@hro.nl

team. Ik wil geen eilandjes. Wat mij na 29 jaar onderwijs het meest is opgevallen, is het hokjesdenken. Iedereen werkt in z'n eigen tak van sport heel hard, maar er staan schuttingen van twintig meter hoog tussen de verschillende werkvelden. Leerlingen met wie niemand raad weet, die door het onderwijs worden uitgekotst, hebben soms wel zeven begeleiders die allemaal een intakegesprek voeren en een actieplan opstellen. Dat moet echt anders. Ik hoop als directeur RISO aan die verandering een bijdrage te kunnen leveren. Ketenvorming en ontschotting, daar komt het eigenlijk op neer.'

DvN